

Službeni list

Europske unije

C 155

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 66.
2. svibnja 2023.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2023/C 155/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2023/C 155/02 Predmet C-682/20 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. ožujka 2023. – Les Mousquetaires, ITM Entreprises SAS/Europska komisija, Vijeće Europske unije („Žalba – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Odluka Europske komisije kojom se nalaže pretraga – Pravni lijekovi protiv provođenja pretrage – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Članak 19. – Uredba (EZ) br. 773/2004 – Članak 3. – Bilježenje ispitivanja koje provodi Komisija u okviru svojih istraga – Polazna točka Komisijine istrage”) 2

2023/C 155/03 Predmet C-690/20 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. ožujka 2023. – Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino SAS (AMC)/Europska komisija, Vijeće Europske unije („Žalba – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Odluka Europske komisije kojom se nalaže pretraga – Pravni lijekovi protiv provođenja pretrage – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Članak 19. – Uredba (EZ) br. 773/2004 – Članak 3. – Bilježenje ispitivanja koje provodi Komisija u okviru svojih istraga – Polazna točka Komisijine istrage”) 3

HR

2023/C 155/04	Predmet C-693/20 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. ožujka 2023. – Intermarché Casino Achats/Europska komisija, Vijeće Europske unije („Žalba – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Odluka Europske komisije kojom se nalaže pretraga – Pravni lijekovi protiv provođenja pretrage – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Članak 19. – Uredba (EZ) br. 773/2004 – Članak 3. – Bilježenje ispitivanja koje provodi Komisija u okviru svojih istraga – Polazna točka Komisijine istrage”)	4
2023/C 155/05	Predmet C-695/20, Fenix International: Presuda Suda (veliko vijeće) od 28. veljače 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – Fenix International Limited/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs („Zahtjev za prethodnu odluku – Provedbena ovlast Vijeća Europske unije – Članak 291. stavak 2. UFEU-a – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članci 28. i 397. – Porezni obveznik koji djeluje u vlastito ime, ali za drugu osobu – Pružatelj elektronički isporučениh usluga – Provedbena uredba (EU) br. 282/2011 – Članak 9.a – Presumpcija – Valjanost”)	4
2023/C 155/06	Predmet C-31/21, Eurocostruzioni: Presuda Suda (prvo vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Eurocostruzioni Srl/Regione Calabria („Zahtjev za prethodnu odluku – Strukturni fondovi – Uredba (EZ) br. 1685/2000 – Prihvatljivost izdataka – Obveza dokazivanja plaćanja – Računi s potvrdom uplate – Računovodstvena dokumentacija jednake dokazne vrijednosti – Izgradnja koju je izravno izveo krajnji korisnik”)	5
2023/C 155/07	Predmet C-46/21 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 9. ožujka 2023. – Agencija Europske unije za suradnju energetskih regulatora/Aquind Ltd („Žalba – Energija – Uredba (EZ) br. 714/2009 – Članak 17. – Zahtjev za izuzeće koji se odnosi na električne spojne vodove – Odluka o odbijanju koju je donijela Agencija Europske unije za suradnju energetskih regulatora (ACER) – Uredba (EZ) br. 713/2009 – Članak 19. – ACER-ov Odbor za žalbe – Intenzitet nadzora”)	6
2023/C 155/08	Predmet C-78/21, PrivatBank i dr.: Presuda Suda (prvo vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administratīvā apgabaltiesa – Latvija) – AS „PrivatBank”, A, B, Unimain Holdings Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija („Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 56. i 63. UFEU a – Slobodno pružanje usluga – Slobodno kretanje kapitala – Nacionalna mjera kojom se kreditna institucija obvezuje da okonča poslovne odnose ili da više ne uspostavlja takve odnose s nedržavljanima – Ograničenje – Članak 65. stavak 1. točka (b) UFEU a – Opravdanje – Direktiva (EU) 2015/849 – Sprečavanje korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma – Proporcionalnost”)	6
2023/C 155/09	Predmet C-119/21 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 9. ožujka 2023. – PlasticsEurope/Europska agencija za kemikalije (ECHA), Savezna Republika Njemačka, Francuska Republika, ClientEarth („Žalba – Utvrđivanje popisa tvari koje podliježu autorizaciji – Uredba (EZ) br. 1907/2006 – Prilog XIV. – Popis tvari identificiranih u svrhu konačnog uvrštenja u Prilog XIV. – Ažuriranje unosa za tvar bisfenol A u, posebno zabrinjavajuća tvar”)	7
2023/C 155/10	Predmet C-268/21, Norra Stockholm Bygg: Presuda Suda (treće vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta domstolen – Švedska) – Norra Stockholm Bygg AB/Per Nycander AB („Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Članak 6. stavci 3. i 4. – Zakonitost obrade – Podnošenje dokumenta koji sadržava osobne podatke u okviru građanskog sudskog postupka – Članak 23. stavak 1. točke (f) i (j) – Zaštita neovisnosti pravosuđa i sudskih postupaka – Ostvarivanje potraživanja u građanskim sporovima – Zahtjevi koje treba ispuniti – Uzimanje u obzir interesa ispitanikâ – Odvagivanje prisutnih suprotstavljenih interesa – Članak 5. – Smanjenje količine osobnih podataka – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 7. – Pravo na poštovanje privatnog života – Članak 8. – Pravo na zaštitu osobnih podataka – Članak 47. – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Načelo proporcionalnosti”)	8
2023/C 155/11	Predmet C-270/21, A (Odgojitelj djece predškolske dobi): Presuda Suda (četvrto vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – A („Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje radnika – Priznavanje stručnih kvalifikacija u državi članici – Direktiva 2005/36/EZ – Pravo obavljanja profesije odgojitelja djece predškolske dobi – Regulirana profesija – Pravo pristupa profesiji na temelju diplome izdane u matičnoj državi članici – Stručna kvalifikacija dobivena u trećoj zemlji”)	9

2023/C 155/12	Predmet C-354/21, Registru centras: Presuda Suda (peto vijeće) od 9. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – R.J.R./Registru centras VĮ („Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Europska potvrda o nasljeđivanju – Uredba (EU) br. 650/2012 – Članak 1. stavak 2. točka (l) – Područje primjene – Članak 68. – Sadržaj Europske potvrde o nasljeđivanju – Članak 69. stavak 5. – Učinci Europske potvrde o nasljeđivanju – Nekretnina za nasljeđivanje koja se nalazi u državi članici različitoj od države članice u kojoj je došlo do nasljeđivanja – Upis te nekretnine u zemljišne knjige te države članice – Pravni zahtjevi koji se odnose na taj upis predviđeni pravom navedene države članice – Provedbena uredba (EU) br. 1329/2014 – Obvezujući karakter Obrasca V. iz Priloga 5. toj provedbenoj uredbi”)	10
2023/C 155/13	Predmet C-375/21, Združenie „Za Zemjata – dostap do pravosadie” i. dr.: Presuda Suda (drugo vijeće) od 9. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – Združenie „Za Zemjata – dostap do pravosadie”, „The Green Tank – građansko združenie s nestopanska cel” – Helenska Republika, NS/ Izpalnitelen direktor na Izpalnitelna agencija po okolna sreda, „TETS Marica iztok 2” EAD („Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Kvaliteta zraka – Direktiva 2008/50/EZ – Članci 13. i 23. – Granične vrijednosti za zaštitu zdravlja ljudi – Prekoračenje – Plan za kvalitetu zraka – Direktiva 2010/75/EU – Integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja – Ažuriranje dozvole za rad termoelektrane – Granične vrijednosti emisija – Članak 15. stavak 4. – Zahtjev za izuzeće kojim se utvrđuju manje stroge granične vrijednosti emisija – Značajno onečišćenje – Članak 18. – Norme kvalitete okoliša – Obveze nadležnog tijela”)	11
2023/C 155/14	Predmet C-394/21, Bursa Română de Mărfuri: Presuda Suda (peto vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel București – Rumunjska) – Bursa Română de Mărfuri SA/Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei (ANRE) („Zahtjev za prethodnu odluku – Unutarnje tržište električne energije – Direktiva 2009/72/EZ – Uredba (EU) 2019/943 – Članak 1. točke (b) i (c), kao i članak 3. – Načela koja se odnose na funkcioniranje tržišta električne energije – Uredba (EU) 2015/1222 – Članak 5. stavak 1. – Nominirani operator tržišta električne energije – Nacionalni pravni monopol za usluge trgovanja dan unaprijed i unutarrednog trgovanja – Nacionalni propis koji predviđa monopol za kratkoročno, srednjoročno i dugoročno trgovanje električnom energijom na veliko”)	12
2023/C 155/15	Spojeni predmeti C-410/21 i C-661/21, DRV Intertrans i dr.: Presuda Suda (drugo vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Hof van Cassatie – Belgija) – kazneni postupci protiv FU, DRV Intertrans BV (C-410/21), i Verbraeken J. en Zonen BV, PN (C-661/21) („Zahtjev za prethodnu odluku – Radnici migranti – Socijalna sigurnost – Primjenjivo zakonodavstvo – Uredba (EZ) br. 987/2009 – Članak 5. – Potvrda A 1 – Privremeno povlačenje – Obvezujući učinak – Potvrda koja je dobivena ili se na nju poziva na prijevaran način – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 13. stavak 1. točka (b) podtočka i. – Osobe koje uobičajeno obavljaju plaćenu djelatnost u dvjema ili više država članica – Primjenjivost zakonodavstva države članice u kojoj se nalazi registrirano sjedište – Pojam „registrirano sjedište” – Poduzetnik koji je dobio licenciju Zajednice za prijevoz na temelju uredbi (EZ) br. 1071/2009 i (EZ) br. 1072/2009 – Utjecaj – Licencija koja je dobivena ili se na nju poziva na prijevaran način”)	13
2023/C 155/16	Predmet C-432/21: Presuda Suda (drugo vijeće) od 2. ožujka 2023. – Europska komisija/Republika Poljska („Povreda obveze države članice – Okoliš – Direktiva 92/43/EEZ – Očuvanje prirodnih staništa i divlje faune i flore – Članak 6. stavci 1. do 3., članak 12. stavak 1. točke (a) do (d), članak 13. stavak 1. točka (a) i članak 16. stavak 1. – Direktiva 2009/147/EZ – Očuvanje divljih ptica – Članak 4. stavak 1., članak 5. točke (a), (b) i (d) i članak 9. stavak 1. – Gospodarenje šumama koje se temelji na dobroj praksi – Planovi gospodarenja šumama – Arhuška konvencija – Pristup pravosuđu – Članak 6. stavak 1. točka (b) i članak 9. stavak 2. – Ispitivanje materijalne i postupovne zakonitosti planova gospodarenja šumama – Pravo na pravno sredstvo organizacija za zaštitu okoliša”)	14
2023/C 155/17	Predmet C-477/21, MÁV-START: Presuda Suda (drugo vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Miskolci Törvénysszék – Mađarska) – IH/MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt. („Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika – Organizacija radnog vremena – Članak 31. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Direktiva 2003/88/EZ – Članci 3. i 5. – Dnevni odmor i tjedni odmor – Nacionalni propis kojim se predviđa minimalno trajanje tjednog odmora od 42 sata – Obveza odobravanja dnevnog odmora – Uvjeti odobravanja”)	15

2023/C 155/18	Predmet C-571/21, RWE Power: Presuda Suda (peto vijeće) od 9. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – RWE Power Aktiengesellschaft/Hauptzollamt Duisburg („Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje energenata i električne energije – Direktiva 2003/96/EZ – Članak 14. stavak 1. točka (a) – Članak 21. stavak 3. druga i treća rečenica – Električna energija koja se koristi za proizvodnju električne energije i za održavanje sposobnosti proizvodnje električne energije – Oslobođenje – Doseg – Iskorištavanje površinskih kopova – Električna energija koja se koristi za iskorištavanje spremnika za gorivo i prijevoznih sredstava”) . . .	16
2023/C 155/19	Predmet C-604/21, Vapo Atlantic: Presuda Suda (treće vijeće) od 9. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga – Portugal) – Vapo Atlantic SA/Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE) („Zahtjev za prethodnu odluku – Postupak pružanja informacija u području tehničkih standarda i propisa te pravila o uslugama informacijskog društva – Direktiva 98/34/EZ – Članak 1. točka 4. – Pojam „ostali zahtjevi” – Članak 1. točka 11. – Pojam „tehnički propis” – Članak 8. stavak 1. – Obveza država članica da Komisiji dostave sve nacрте tehničkih propisa – Nacionalna odredba koja predviđa miješanje određenog postotka biogoriva u pogonska goriva – Članak 10. stavak 1. treća alineja – Pojam „zaštitna klauzula predviđena obvezujućim aktom Unije” – Neuključenost članka 4. stavka 1. drugog podstavka Direktive 2009/30/EZ”)	17
2023/C 155/20	Predmet C-664/21, Nec Plus Ultra Cosmetics AG: Presuda Suda (deseto vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenija) – Nec Plus Ultra Cosmetics AG/Republika Slovenija („Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 138. stavak 1. – Oslobođenja transakcija unutar Zajednice – Isporuka robe – Načela porezne neutralnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti – Ispunjenje materijalnih uvjeta – Rok za podnošenje dokaza”)	18
2023/C 155/21	Predmet C-666/21, Åklagarmyndigheten: Presuda Suda (treće vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hovrätten för Nedre Norrland – Švedska) – Ål/Åklagarmyndigheten („Zahtjev za prethodnu odluku – Cestovni prijevoz – Uredba (EZ) br. 561/2006 – Područje primjene – Članak 2. stavak 1. točka (a) – Članak 3. točka (h) – Pojam „cestovni prijevoz tereta” – Pojam „najveća dopuštena masa” – Vozilo koje je prilagođeno kao privremeni privatni stambeni prostor i prostor za utovar tereta u nekomercijalne svrhe – Uredba (EU) br. 165/2014 – Tahografi – Članak 23. stavak 1. – Obveza redovitih pregleda koje provode ovlaštene radionice”)	18
2023/C 155/22	Predmet C-684/21, Papierfabriek Doetinchem: Presuda Suda (deseto vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – Papierfabriek Doetinchem B.V./Sprick GmbH Bielefelder Papier- und Wellpappenwerk & Co. („Zahtjev za prethodnu odluku – Intelektualno vlasništvo – Dizajni Zajednice – Uredba (EZ) br. 6/2002 – Članak 8. stavak 1. – Obilježja izgleda proizvoda isključivo uvjetovana njegovom tehničkom funkcijom – Kriteriji za ocjenu – Postojanje alternativnih dizajna – Nositelj koji raspolaže i brojnim zaštićenim alternativnim dizajnima – Višebojnost proizvoda koja nije vidljiva iz registracije predmetnog dizajna”)	19
2023/C 155/23	Predmet C-695/21, Recreatieprojecten Zeeland i dr.: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgija) – Recreatieprojecten Zeeland BV, Casino Admiral Zeeland BV, Supergame BV/Belgische Staat („Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno pružanje usluga – Članak 56. UFEU a – Ograničenja slobodnog pružanja usluga – Igre na sreću – Propis države članice kojim se predviđa opća zabrana oglašavanja objektima za igre na sreću – Ex lege odstupanje od te zabrane za objekte koji imaju odobrenje za obavljanje djelatnosti koje su izdala tijela te države članice – Nepostojanje mogućnosti odstupanja za objekte koji se nalaze u drugoj državi članici”)	20
2023/C 155/24	Predmet C-714/21 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 9. ožujka 2023. – Françoise Grossetête/Europski parlament („Žalba – Institucionalno pravo – Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta – Izmjena sustava dobrovoljnog dopunskog mirovinskog osiguranja – Pojedinačna odluka o utvrđivanju pravâ iz dobrovoljnog dopunskog mirovinskog osiguranja – Prigovor nezakovitosti – Nadležnost Predsjedništva Parlamenta – Stečena prava i buduća prava – Proporcionalnost – Jednako postupanje – Pravna sigurnost”)	21

2023/C 155/25	Spojeni predmeti C-715/21 P i C-716/21 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 9. ožujka 2023.– Gerardo Galeote (C-715/21 P), Graham Watson (C-716/21 P)/Europski parlament („Žalba – Institucionalno pravo – Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta – Izmjena sustava dobrovoljnog dopunskog mirovinskog osiguranja – Pojedinačna odluka o utvrđivanju pravâ iz dobrovoljnog dopunskog mirovinskog osiguranja – Prigovor nezakonitosti – Nadležnost Predsjedništva Parlamenta – Stečena prava i buduća prava – Proporcionalnost – Jednako postupanje – Pravna sigurnost”)	21
2023/C 155/26	Predmet C-760/21, Kwizda Pharma: Presuda Suda (drugo vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Wien – Austrija) – Kwizda Pharma GmbH/Landeshauptmann von Wien („Zahtjev za prethodnu odluku – Sigurnost hrane – Hrana – Uredba (EU) br. 609/2013 – Članak 2. stavak 2. točka (g) – Pojam „hrana za posebne medicinske potrebe” – Druge posebne medicinske prehrambene potrebe – Dijetalna prehrana – Izmjena prehrane – Hranjive tvari – Korištenje pod liječničkim nadzorom – Sastojci koji se ne apsorbiraju ili ne metaboliziraju u probavnom kanalu – Razgraničenje u odnosu na lijekove – Razgraničenje u odnosu na dodatke prehrani”)	22
2023/C 155/27	Predmet C-16/22, Staatsanwaltschaft Graz (Porezna uprava za porezne kaznene predmete u Düsseldorfu): Presuda Suda (treće vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Graz – Austrija) – Postupak koji se odnosi na priznanje i izvršenje europskog istražnog naloga protiv osobe MS („Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Direktiva 2014/41/EU – Europski istražni nalog – Članak 1. stavak 1. – Pojam „pravosudno tijelo” – Članak 2. točka (c) – Pojam „tijelo izdavatelj” – Odluka koju je donijela porezna uprava bez potvrde suca ili javnog tužitelja – Porezna uprava koja preuzima prava i obveze državnog odvjetništva u okviru porezne kaznene istrage”)	23
2023/C 155/28	Predmet C-520/22, Horezza: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 7. veljače 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Rada Úradu pre verejné obstarávanie – Slovačka) – HOREZZA a.s./Úrad pre verejné obstarávanie („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Članak 267. UFEU-a – Pojam „sud” – Žalbeni organ nacionalnog tijela za nadzor postupaka javne nabave – Neovisnost – Svojstvo treće strane u odnosu na tijelo koje je donijelo odluku protiv koje je podneseno pravno sredstvo – Očita nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku”)	24
2023/C 155/29	Predmet C-521/22, Konštrukta – Defence: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 7. veljače 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Rada Úradu pre verejné obstarávanie – Slovačka) – KONŠTRUKTA – Defence a.s./Úrad pre verejné obstarávanie („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Članak 267. UFEU-a – Pojam „sud” – Žalbeni organ nacionalnog tijela za nadzor postupaka javne nabave – Neovisnost – Svojstvo treće strane u odnosu na tijelo koje je donijelo odluku protiv koje je podneseno pravno sredstvo – Očita nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku”)	24
2023/C 155/30	Predmet C-657/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2022. uputio Tribunalul Prahova (Rumunjska) – SC Bitulpetroleum Serv SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești	25
2023/C 155/31	Predmet C-782/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. prosinca 2022. uputio Gerechthshof 's-Hertogenbosch (Nizozemska) – XX/Inspecteur van de Belastingdienst	26
2023/C 155/32	Predmet C-791/22, Hauptzollamt Braunschweig: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. prosinca 2022. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) G.A./Hauptzollamt Braunschweig	26
2023/C 155/33	Predmet C-11/23, Eventmedia Soluciones: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. siječnja 2023. uputio Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Palma de Mallorca (Španjolska) – Eventmedia Soluciones, S. L./Air Europa Líneas Aéreas, S. A. U.	27
2023/C 155/34	Predmet C-18/23, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. siječnja 2023. uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Poljska) – F S.A./Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej	27

2023/C 155/35	Predmet C-21/23, Lindenapotheke: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. siječnja 2023. uputio Bundesgerichtshofs (Njemačka) – ND/DR	28
2023/C 155/36	Predmet C-27/23, Hocinx: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. siječnja 2023. uputio Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburg) – FV/Caisse pour l'avenir des enfants	29
2023/C 155/37	Predmet C-33/23, Schwarzder: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2023. uputio Landesgericht Korneuburg (Austrija) – AA AG/VM, AG GmbH	29
2023/C 155/38	Predmet C-34/23, Getin Noble Bank: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2023. uputio Sąd Okręgowy w Koszalinie (Poljska) – RF/Getin Noble Bank S.A.	30
2023/C 155/39	Predmet C-37/23, Giocevi: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. siječnja 2023. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Agenzia delle Entrate/PR	30
2023/C 155/40	Predmet C-45/23, MS Amlin Insurance: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. siječnja 2023. uputio Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel (Belgija) – A, B, C, D/MS Amlin Insurance SE	31
2023/C 155/41	Predmet C-58/23, Abboudnam: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2023. uputilo Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – Y. N./Republika Slovenija	31
2023/C 155/42	Predmet C-67/23, W. GmbH: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. veljače 2023. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – kazneni postupak protiv S.Z.	32
2023/C 155/43	Predmet C-79/23 Kaszamács: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2023. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) – FJ/Agrárminiszter	33
2023/C 155/44	Predmet C-80/23, Ministerstvo na vatrešnite raboti: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2023. uputio Sofijski gradski sad (Bugarska) – Kazneni postupak protiv V.S.	34
2023/C 155/45	Predmet C-86/23, HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. veljače 2023. uputio Varhoven kasacionen sad (Bugarska) – E.N.I., Y.K.I./HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG	34
2023/C 155/46	Predmet C-88/23, Parfümerie Akzente: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. veljače 2023. uputio Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Švedska) – Parfümerie Akzente GmbH/KTF Organisation AB	35
2023/C 155/47	Predmet C-99/23 P: Žalba koju je 20. veljače 2023. podnijela PNB Banka AS protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 7. prosinca 2022. u predmetu T-275/19, PNB Banka/ESB	36
2023/C 155/48	Predmet C-100/23 P: Žalba koju je 20. veljače 2023. podnijela PNB Banka AS protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 7. prosinca 2022. u predmetu T-301/19, PNB Banka/ESB	37
2023/C 155/49	Predmet C-101/23 P: Žalba koju je 20. veljače 2023. podnijela PNB Banka AS protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 7. prosinca 2022. u predmetu T-330/19, PNB Banka/ESB	37
2023/C 155/50	Predmet C-102/23 P: Žalba koju je 20. veljače 2023. podnijela PNB Banka AS protiv presude Općeg suda (deseto vijeće) od 7. prosinca 2022. u predmetu T-230/20, PNB Banka/ESB	38
2023/C 155/51	Predmet C-103/23 P: Žalba koju je 15. veljače 2023. podnijela Trasta Komerbanka AS protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 30. rujna 2022. u predmetu T-698/16, Trasta Komerbanka i dr./ESB	39
2023/C 155/52	Predmet C-124/23 P: Žalba koju je 2. ožujka 2023. podnio E. Breuninger GmbH & Co. protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 21. prosinca 2022. u predmetu T-260/21, E. Breuninger GmbH & Co./Europska komisija	40
2023/C 155/53	Predmet C-127/23 P: Žalba koju je 2. ožujka 2022. podnio FALKE KGaA protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 21. prosinca 2023. u predmetu T-306/21, Falke KGaA/Europska komisija	41

2023/C 155/54	Predmet C-147/23: Tužba podnesena 10. ožujka 2023. – Europska komisija/Republika Poljska	42
2023/C 155/55	Predmet C-149/23: Tužba podnesena 14. ožujka 2023. – Europska komisija/Savezna Republika Njemačka	43
2023/C 155/56	Predmet C-150/23: Tužba podnesena 13. ožujka 2023. – Europska komisija/Veliko Vojvodstvo Luksemburg	44
2023/C 155/57	Predmet C-152/23: Tužba podnesena 13. ožujka 2023. – Europska komisija/Češka Republika	45
2023/C 155/58	Predmet C-154/23: Tužba podnesena 14. ožujka 2023. – Europska komisija/Republika Estonija	45
2023/C 155/59	Predmet C-155/23: Tužba podnesena 14. ožujka 2023. – Europska komisija/Mađarska	46

Opći sud

2023/C 155/60	Predmet T-100/21: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Sánchez-Gavito León/Vijeće i Komisija („Međunarodni savjetodavni odbor za pamuk – Odluka (EU) 2017/876 – Osoblje međunarodne organizacije kojoj je pristupila Unija – Sporazum o uvjetima prestanka tužiteljčina radnog odnosa – Tužba zbog propusta – Djelomično nepostojanje poziva na djelovanje – Nepostojanje aktivne procesne legitimacije – Nedopuštenost – Odgovornost – Uzročna veza”)	48
2023/C 155/61	Predmet T-235/21: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Bugarska/Komisija („EFJP i EPFRR – Izdaci isključeni iz financiranja – Troškovi nastali za Bugarsku – Promidžbene aktivnosti – OLAF-ovo izvješće o istrazi – Potvrda o sukladnosti – Obveza obrazlaganja”)	48
2023/C 155/62	Predmet T-372/21: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Sympatex Technologies/EUIPO – Liwe Española (Sympathy Inside) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije Sympathy Inside – Raniji verbalni žig Europske unije INSIDE. – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Članak 15. stavak 1. drugi podstavak točka (a) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 18. stavak 1. drugi podstavak točka (a) Uredbe 2017/1001) – Nepostojanje izmjene razlikovnog karaktera”)	49
2023/C 155/63	Predmet T-426/21: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Assaad/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja protiv Sirije – Zamrzavanje financijskih sredstava – Pogreške u ocjeni – Retroaktivnost – Legitimna očekivanja – Pravna sigurnost – Pravomoćnost”)	50
2023/C 155/64	Predmet T-759/21: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Société des produits Nestlé/EUIPO – The a2 Milk Company (A 2) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Figurativni žig A 2 – Ranija međunarodna registracija – Figurativni žig THE a2 MILK COMPANY THE a2 MILK COMPANY – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	51
2023/C 155/65	Predmet T-763/21: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – SE/Komisija („Javna služba – Privremeno osoblje – Zapošljavanje – Pilot program Komisije za zapošljavanje mlađih administratora – Odbijanje prijave – Uvjeti prihvatljivosti – Kriterij od najviše tri godine radnog iskustva u struci – Jednako postupanje – Diskriminacija na temelju dobi”)	51
2023/C 155/66	Predmet T-65/22: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – PS/EIB („Javna služba – Osoblje EIB-a – Socijalna sigurnost – Sustav osiguranja ozljeda na radu i profesionalnih bolesti – Trajna i potpuna invalidnost – Profesionalni uzrok bolesti – Ugovor sklopljen s osiguravajućim društvom – Opseg obveza koje i dalje ima EIB”)	52

2023/C 155/67	Predmet T-70/22: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Novasol/ECHA („REACH – Naknada za registraciju tvari – Smanjenje odobreno MSP-ima – ECHA-ina provjera izjave o veličini poduzetnika – Zahtjev za dokazivanje statusa MSP-a – Odbijanje pružanja određenih informacija – Odluka kojom se nalaže plaćanje dugovanog iznosa pristojbi i određuje upravna pristojba – Pojam „povezani poduzetnik” – Preporuka 2003/361/EZ – Obveza obrazlaganja”)	52
2023/C 155/68	Predmet T-90/22: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Kande Mupompa/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na situaciju u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Ograničavanje ulaska na državna područja država članica – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba na koje se primjenjuju mjere – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Daljnje trajanje činjeničnih i pravnih okolnosti na temelju kojih su donesene mjere ograničavanja”) .	53
2023/C 155/69	Predmet T-92/22: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Amisi Kumba/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na situaciju u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Ograničavanje ulaska na državna područja država članica – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba na koje se primjenjuju mjere – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Daljnje trajanje činjeničnih i pravnih okolnosti na temelju kojih su donesene mjere ograničavanja”) .	54
2023/C 155/70	Predmet T-93/22: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Ramazani Shadary/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na situaciju u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Ograničavanje ulaska na državna područja država članica – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba na koje se primjenjuju mjere – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Promjena činjeničnih i pravnih okolnosti na temelju kojih su donesene mjere ograničavanja”)	54
2023/C 155/71	Predmet T-95/22: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Kanyama/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na situaciju u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Ograničavanje ulaska na državna područja država članica – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba na koje se primjenjuju mjere – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Daljnje trajanje činjeničnih i pravnih okolnosti na temelju kojih su donesene mjere ograničavanja”) .	55
2023/C 155/72	Predmet T-96/22: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Kampete/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na situaciju u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Ograničavanje ulaska na državna područja država članica – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba na koje se primjenjuju mjere – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Daljnje trajanje činjeničnih i pravnih okolnosti na temelju kojih su donesene mjere ograničavanja”) .	56
2023/C 155/73	Predmet T-98/22: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Boshab/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na situaciju u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Ograničavanje ulaska na državna područja država članica – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba na koje se primjenjuju mjere – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Daljnje trajanje činjeničnih i pravnih okolnosti na temelju kojih su donesene mjere ograničavanja”) .	56
2023/C 155/74	Predmet T-172/22: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Gönenc/EUIPO – Solar (termorad ALUMINIUM PANEL RADIATOR) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije TERMORAD ALUMINIUM PANEL RADIATOR – Raniji verbalni žig Beneluxa THERMRAD – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	57

2023/C 155/75	Predmet T-212/22: Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Prigožina/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podriva ili ugrožava Ukrajina – Zamrzavanje sredstava – Ograničenja u pogledu ulaska na državna područja država članica – Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštavanje tužiteljeva imena na popis – Obitelj osobe odgovorne za djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine, odnosno stabilnost ili sigurnost u Ukrajini – Pojam „udruženje” – Pogreška u ocjeni”)	58
2023/C 155/76	Predmet T-170/22 R-RENV: Rješenje potpredsjednika Općeg suda od 28. veljače 2023. – Telefónica de España/Komisija („Privremena pravna zaštita – Ugovori o javnoj nabavi usluga – Sigurne transeuropske usluge za telematiku među upravama (TESTA) – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje fumus boni juris”)	59
2023/C 155/77	Predmet T-743/22 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 1. ožujka 2023. – Mazepin/Vijeće („Privremena pravna zaštita – Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Fumus boni juris – Hitnost – Odvagivanje interesa”)	59
2023/C 155/78	Predmet T-83/23: Presuda Općeg suda od 20. veljače 2023. – VP/Parlament	61
2023/C 155/79	Predmet T-90/23: Tužba podnesena 20. veljače 2023. – D'Agostino/ESB	61
2023/C 155/80	Predmet T-103/23: Tužba podnesena 23. veljače 2023. – Stan/Ured europskog javnog tužitelja	63
2023/C 155/81	Predmet T-108/23: Tužba podnesena 22. veljače 2023. – UY/Komisija	63
2023/C 155/82	Predmet T-109/23: Tužba podnesena 23. veljače 2023. – UY/Komisija	65
2023/C 155/83	Predmet T-119/23: Tužba podnesena 3. ožujka 2023. – Insider/EUIPO – Alaj (in Insajderi)	66
2023/C 155/84	Predmet T-121/23: Tužba podnesena 3. ožujka 2023. – UZ/Komisija i ECHA	67
2023/C 155/85	Predmet T-122/23: Tužba podnesena 6. ožujka 2023. – Ege İhracatçıları Birliği i dr./Komisija	68
2023/C 155/86	Predmet T-126/23: Tužba podnesena 9. ožujka 2023. – VC/EU-OSHA	69
2023/C 155/87	Predmet T-127/23: Tužba podnesena 9. ožujka 2023. – eClear/Komisija	70
2023/C 155/88	Predmet T-128/23: Tužba podnesena 9. ožujka 2023. – Meta Platforms Ireland/Europski odbor za zaštitu podataka	71
2023/C 155/89	Predmet T-129/23: Tužba podnesena 9. ožujka 2023. – Meta Platforms Ireland/Europski odbor za zaštitu podataka	72
2023/C 155/90	Predmet T-130/23: Tužba podnesena 10. ožujka 2023. – Nike Innovate/EUIPO – Puma (FOOTWARE)	73
2023/C 155/91	Predmet T-355/22: Rješenje Općeg suda od 9. ožujka 2023. – Aitana/EUIPO	74

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2023/C 155/01)***Posljednja objava**

SL C 134, 17.4.2023.

Prethodne objave

SL C 127, 11.4.2023.

SL C 121, 3.4.2023.

SL C 112, 27.3.2023.

SL C 104, 20.3.2023.

SL C 94, 13.3.2023.

SL C 83, 6.3.2023.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. ožujka 2023. – Les Mousquetaires, ITM Entreprises SAS/Europska komisija, Vijeće Europske unije

(Predmet C-682/20 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Odluka Europske komisije kojom se nalaže pretraga – Pravni lijekovi protiv provođenja pretrage – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Članak 19. – Uredba (EZ) br. 773/2004 – Članak 3. – Bilježenje ispitivanja koje provodi Komisija u okviru svojih istraga – Polazna točka Komisijine istrage”)

(2023/C 155/02)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Les Mousquetaires, ITM Entreprises SAS (zastupnici: M. Blutel, N. Jalabert-Doury i K. Mebarek, *avocats*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: P. Berghe, A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes i V. Rogalski, *agenti*), Vijeće Europske unije (zastupnici: A.-L. Meyer i M. O. Segnana, *agenti*)

Izreka

1. Ukida se točka 2. izreke presude Općeg suda Europske unije od 5. listopada 2020., Les Mousquetaires i ITM Entreprises/Komisija (T-255/17, EU:T:2020:460) u dijelu u kojem je njome odbijena, u preostalom dijelu, tužba žalitelja protiv Odluke Komisije C(2017) 1057 final od 9. veljače 2017. kojom se nalaže pretraga društva Intermarché i svih društava koje ono izravno ili neizravno kontrolira, u skladu s člankom 20. stavcima 1. i 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 (AT.40466 – Tute 1) i Odluka Komisije C(2017) 1361 final od 21. veljače 2017. kojom se nalaže pretraga društva Les Mousquetaires i svih društava koje ono izravno ili neizravno kontrolira, u skladu s člankom 20. stavcima 1. i 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 (AT.40467 – Tute 2).
2. Ukida se točka 3. izreke presude Općeg suda Europske unije od 5. listopada 2020., Les Mousquetaires i ITM Entreprises/Komisija (T-255/17, EU:T:2020:460) u dijelu u kojem je odlučeno o troškovima.
3. Poništavaju se Odluka Komisije C(2017) 1057 final od 9. veljače 2017. kojom se nalaže pretraga društva Intermarché i svih društava koje ono izravno ili neizravno kontrolira, u skladu s člankom 20. stavcima 1. i 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 (AT.40466 – Tute 1) i Odluka Komisije C(2017) 1361 final od 21. veljače 2017. kojom se nalaže pretraga društva Les Mousquetaires i svih društava koje ono izravno ili neizravno kontrolira, u skladu s člankom 20. stavcima 1. i 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 (AT.40467 – Tute 2).

4. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova društava Les Mousquetaires SAS i ITM Entreprises SAS u prvostupanjskom i žalbenom postupku.
5. Vijeće Europske unije snosi vlastite troškove u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

(¹) SL C 44, 8. 2. 2021.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. ožujka 2023. – Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino SAS (AMC)/Europska komisija, Vijeće Europske unije

(Predmet C-690/20 P) (¹)

(„Žalba – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Odluka Europske komisije kojom se nalaže pretraga – Pravni lijekovi protiv provođenja pretrage – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Članak 19. – Uredba (EZ) br. 773/2004 – Članak 3. – Bilježenje ispitivanja koje provodi Komisija u okviru svojih istraga – Polazna točka Komisijine istrage”)

(2023/C 155/03)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino SAS (AMC) (zastupnici: G. Aubron, Y. Boubacir, O. de Juvigny, I. Simic i A. Sunderland, *avocats*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: P. Berghe, A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes i I. V. Rogalski, *agenti*), Vijeće Europske unije (zastupnici: A.-L. Meyer i M. O. Segnana, *agenti*)

Izreka

1. Ukida se točka 2. izreke presude Općeg suda Europske unije od 5. listopada 2020., Casino, Guichard-Perrachon i AMC/Komisija (T-249/17, EU:T:2020:458).
2. Ukida se točka 3. izreke presude Općeg suda Europske unije od 5. listopada 2020., Casino, Guichard-Perrachon i AMC/Komisija (T-249/17, EU:T:2020:458) u dijelu u kojem je odlučeno o troškovima.
3. Poništava se Odluka Komisije C(2017) 1054 final od 9. veljače 2017. kojom se nalaže pretraga društva Casino i svih društava koje ono izravno ili neizravno kontrolira, u skladu s člankom 20. stavcima 1. i 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 (AT.40466 – Tute 1).
4. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova društava Casino, Guichard-Perrachon SA i Achats Marchandises Casino SAS (AMC) u prvostupanjskom i žalbenom postupku.
5. Vijeće Europske unije snosi vlastite troškove u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

(¹) SL C 62, 22. 2. 2021.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. ožujka 2023. – Intermarché Casino Achats/Europska komisija, Vijeće Europske unije

(Predmet C-693/20 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Odluka Europske komisije kojom se nalaže pretraga – Pravni lijekovi protiv provođenja pretrage – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Članak 19. – Uredba (EZ) br. 773/2004 – Članak 3. – Bilježenje ispitivanja koje provodi Komisija u okviru svojih istraga – Polazna točka Komisijine istrage”)

(2023/C 155/04)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Intermarché Casino Achats (zastupnici: F. Abouzeid, S. Eder, J. Jourdan, C. Mussi i Y. Utzschneider, *avocats*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: P. Berghe, A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes i I. V. Rogalski, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: A.-L. Meyer i M. O. Segnana, agenti)

Izreka

1. Ukida se točka 2. izreke presude Općeg suda Europske unije od 5. listopada 2020., Intermarché Casino Achats/Komisija (T-254/17, neobjavljena, U:T:2020:459).
2. Ukida se točka 3. izreke presude Općeg suda Europske unije od 5. listopada 2020., Intermarché Casino Achats/Komisija (T-254/17, neobjavljena, EU:T:2020:459) u dijelu u kojem je odlučeno o troškovima.
3. Poništava se Odluka Komisije C(2017) 1056 final od 9. veljače 2017. kojom se nalaže pretraga društva Intermarché Casino Achats i svih društava koje ono izravno ili neizravno kontrolira, u skladu s člankom 20. stavcima 1. i 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 (AT.40466 – Tute 1).
4. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova društva Intermarché Casino Achats SARL u prvostupanjskom i žalbenom postupku.
5. Vijeće Europske unije snosi vlastite troškove u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

⁽¹⁾ SL C 62, 22. 2. 2021.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 28. veljače 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – Fenix International Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Predmet C-695/20 ⁽¹⁾, Fenix International)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Provedbena ovlast Vijeća Europske unije – Članak 291. stavak 2. UFEU-a – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članci 28. i 397. – Porezni obveznik koji djeluje u vlastito ime, ali za drugu osobu – Pružatelj elektronički isporučenih usluga – Provedbena uredba (EU) br. 282/2011 – Članak 9.a – Presumpcija – Valjanost”)

(2023/C 155/05)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fenix International Limited

Tuženik: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Izreka

Razmatranjem prethodnog pitanja nije utvrđeno postojanje nijednog elementa koji bi, s obzirom na članke 28. i 397. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. i članak 291. stavak 2. UFEU-a, mogao utjecati na valjanost članka 9.a stavka 1. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 1042/2013 od 7. listopada 2013.

(¹) SL C 110, 29. 3. 2021.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte
suprema di cassazione – Italija) – Eurocostruzioni Srl/Regione Calabria**

(Predmet C-31/21 (¹), Eurocostruzioni

**(„Zahtjev za prethodnu odluku – Strukturni fondovi – Uredba (EZ) br. 1685/2000 – Prihvatljivost
izdataka – Obveza dokazivanja plaćanja – Računi s potvrdom uplate – Računovodstvena dokumentacija
jednake dokazne vrijednosti – Izgradnja koju je izravno izveo krajnji korisnik”)**

(2023/C 155/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eurocostruzioni Srl

Tuženik: Regione Calabria

Izreka

1. Pravilo br. 1 točku 2.1. Priloga Uredbi Komisije (EZ) br. 1685/2000 od 28. srpnja 2000. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1260/1999 o prihvatljivosti izdataka za transakcije koje su sufinancirane iz strukturnih fondova, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 448/2004 od 10. ožujka 2004.,

treba tumačiti na način da se:

njime krajnjem korisniku financiranja koje je dobio u svrhu izgradnje nekretnine, koji je tu izgradnju izveo vlastitim sredstvima, ne dopušta da opravda nastale izdatke podnošenjem dokumenata različitih od onih izričito navedenih u toj odredbi.

2. Pravilo br. 1 točku 2.1. Priloga Uredbi br. 1685/2000, kako je izmijenjena Uredbom br. 448/2004,

treba tumačiti na način da se:

kada je riječ o krajnjem korisniku financiranja koje je dobio u svrhu izgradnje nekretnine, koji je tu izgradnju izveo vlastitim sredstvima, knjižica o količini izvedenih radova i računovodstvena evidencija mogu okvalificirati kao „računovodstvena dokumentacija jednake dokazne vrijednosti” u smislu te odredbe samo ako su, s obzirom na njihov konkretan sadržaj i na mjerodavna nacionalna pravila, ti dokumenti takvi da se njima može dokazati da su izdaci stvarno nastali navedenom krajnjem korisniku, davanjem vjernog i preciznog prikaza tih izdataka.

(¹) SL C 98, 22. 3. 2021.

Presuda Suda (peto vijeće) od 9. ožujka 2023. – Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora/Aquind Ltd

(Predmet C-46/21 P) (¹)

(„Žalba – Energija – Uredba (EZ) br. 714/2009 – Članak 17. – Zahtjev za izuzeće koji se odnosi na električne spojne vodove – Odluka o odbijanju koju je donijela Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora (ACER) – Uredba (EZ) br. 713/2009 – Članak 19. – ACER-ov Odbor za žalbe – Intenzitet nadzora”)

(2023/C 155/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora (zastupnici: P. Martinet i E. Tremmel, agenti, uz asistenciju B. Crevea, *advokat*)

Druga stranka u postupku: Aquind Ltd (zastupnici: J. Bille, C. Davis, S. Goldberg i E. White, *solicitors*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Postupak povodom protužalbe se obustavlja.
3. Agenciji Europske unije za suradnju energetske regulatora (ACER) nalaže se da, uz vlastite, snosi i troškove u vezi sa žalbom koji su nastali društvu Aquind Ltd.
4. Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora i društvo Aquind Ltd snose vlastite troškove u vezi s protužalbom.

(¹) SL C 98, 22. 3. 2021.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administratīvā apgabaltiesa – Latvija) – AS „PrivatBank”, A, B, Unimain Holdings Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Predmet C-78/21 (¹), PrivatBank i dr.)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 56. i 63. UFEU a – Slobodno pružanje usluga – Slobodno kretanje kapitala – Nacionalna mjera kojom se kreditna institucija obvezuje da okonča poslovne odnose ili da više ne uspostavlja takve odnose s nedržavljanima – Ograničenje – Članak 65. stavak 1. točka (b) UFEU a – Opravdanje – Direktiva (EU) 2015/849 – Sprečavanje korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma – Proporcionalnost”)

(2023/C 155/08)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā apgabaltiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: AS „PrivatBank”, A, B, Unimain Holdings Limited

Tuženik: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Izreka

1. Financijski zajmovi i krediti, kao i transakcije po tekućim i depozitnim računima kod financijskih institucija, a osobito kod kreditnih institucija, predstavljaju kretanja kapitala u smislu članka 63. stavka 1. UFEU-a.
2. Članak 56. prvi stavak i članak 63. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da upravna mjera kojom nadležno nacionalno tijelo države članice kreditnoj instituciji, s jedne strane, zabranjuje uspostavljanje poslovnih odnosa s fizičkim ili pravnim osobama koje nisu povezane s državom članicom u kojoj je ta institucija osnovana i čiji mjesečni promet prelazi određeni iznos, kao i, s druge strane, nalaže toj instituciji da okonča takve poslovne odnose ako su uspostavljeni nakon donošenja te mjere, predstavlja ograničenje slobodnog pružanja usluga u smislu prvonavedene odredbe kao i ograničenje kretanja kapitala, u smislu drugonavedene odredbe.
3. Članak 56. prvi stavak i članak 63. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi upravna mjera kojom nadležno tijelo države članice, s jedne strane, kreditnoj instituciji zabranjuje uspostavljanje poslovnih odnosa s fizičkim osobama koje nisu povezane s državom članicom u kojoj ta institucija ima sjedište i čiji mjesečni promet premašuje 15 000 eura, ili s pravnim osobama čija gospodarska aktivnost nije povezana s tom državom članicom i čiji mjesečni promet premašuje 50 000 eura, kao i, s druge strane, nalaže navedenoj instituciji da okonča takve poslovne odnose ako su uspostavljeni nakon donošenja te mjere, pod uvjetom da je ta upravna mjera, kao prvo, opravdana ciljem sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma ili zato što je nužna za sprečavanje povreda nacionalnih zakona i propisa u području bonitetnog nadzora financijskih institucija, ili je pak opravdana razlozima javnog poretka iz članka 65. stavka 1. točke (b) UFEU-a, kao drugo, ako je prikladna da zajamči ostvarenje tih ciljeva, kao treće, ako ne prekoračuje ono što je nužno za njihovo ostvarenje, i, kao četvrto, ako prekomjerno ne ugrožava prava i interese koji su zaštićeni u skladu s navedenim člancima 56. i 63. UFEU-a, koje uživaju dotična kreditna institucija i njezine stranke.

(¹) SL C 138, 19. 4. 2021.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 9. ožujka 2023. – PlasticsEurope/Europska agencija za kemikalije (ECHA), Savezna Republika Njemačka, Francuska Republika, ClientEarth

(Predmet C-119/21 P) (¹)

(„*Žalba – Utvrđivanje popisa tvari koje podliježu autorizaciji – Uredba (EZ) br. 1907/2006 – Prilog XIV. – Popis tvari identificiranih u svrhu konačnog uvrštenja u Prilog XIV. – Ažuriranje unosa za tvar bisfenol A u „posebno zabrinjavajuća tvar”*”)

(2023/C 155/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: PlasticsEurope (zastupnici: R. Cana i E. Mullier, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska agencija za kemikalije (ECHA)(zastupnici: W. Broere i A. Hautamäki, agenti, uz asistenciju S. Raesa, *advocaat*), Savezna Republika Njemačka (zastupnici: u početku J. Möller i D. Klebs, agenti, a zatim J. Möller, agent), Francuska Republika (zastupnici: G. Bain i T. Stéhelin, agenti), ClientEarth (zastupnik: P. Kirch, *avocat*)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Društvu PlasticsEurope AISBL nalaže se da, uz vlastite, snosi i troškove Europske agencije za kemikalije (ECHA) i ClientEarth-a.
3. Savezna Republika Njemačka i Francuska Republika snose vlastite troškove.

(¹) SL C 163, 3. 5. 2021.

Presuda Suda (treće vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta domstolen – Švedska) – Norra Stockholm Bygg AB/Per Nycander AB

(Predmet C-268/21 (¹), Norra Stockholm Bygg)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Članak 6. stavci 3. i 4. – Zakonitost obrade – Podnošenje dokumenta koji sadržava osobne podatke u okviru građanskog sudskog postupka – Članak 23. stavak 1. točke (f) i (j) – Zaštita neovisnosti pravosuđa i sudskih postupaka – Ostvarivanje potraživanja u građanskim sporovima – Zahtjevi koje treba ispuniti – Uzimanje u obzir interesa ispitanikâ – Odvagivanje prisutnih suprotstavljenih interesa – Članak 5. – Smanjenje količine osobnih podataka – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 7. – Pravo na poštovanje privatnog života – Članak 8. – Pravo na zaštitu osobnih podataka – Članak 47. – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Načelo proporcionalnosti”)

(2023/C 155/10)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Norra Stockholm Bygg AB

Tuženik: Per Nycander AB

Uz sudjelovanje: Entral AB

Izreka

1. Članak 6. stavke 3. i 4. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka),

treba tumačiti na način da se:

ta odredba u okviru građanskog sudskog postupka primjenjuje na podnošenje, kao dokaza, upisnika osoblja koji sadržava osobne podatke trećih osoba koji su prikupljeni prvenstveno u svrhu poreznog nadzora.

2. Članke 5. i 6. Uredbe 2016/679

treba tumačiti na način da je:

nacionalni sud, prilikom ocjene pitanja treba li naložiti podnošenje dokumenta koji sadržava osobne podatke, dužan uzeti u obzir interese ispitanika i odvagnuti ih ovisno o okolnostima svakog pojedinog slučaja, vrsti postupka o kojem je riječ i vodeći na odgovarajući način računa o zahtjevima koji proizlaze iz načela proporcionalnosti te osobito o onima koji proizlaze iz načela smanjenja količine podataka iz članka 5. stavka 1. točke (c) te uredbe.

(¹) SL C 252, 28. 6. 2021.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – A

(Predmet C-270/21 ⁽¹⁾, A (Odgojitelj djece predškolske dobi))

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje radnika – Priznavanje stručnih kvalifikacija u državi članici – Direktiva 2005/36/EZ – Pravo obavljanja profesije odgojitelja djece predškolske dobi – Regulirana profesija – Pravo pristupa profesiji na temelju diplome izdane u matičnoj državi članici – Stručna kvalifikacija dobivena u trećoj zemlji”)

(2023/C 155/11)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A

Uz sudjelovanje: Opetushallitus

Izreka

1. Članak 3. stavak 1. točku (a) Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija kako je izmijenjena Direktivom 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013.

treba tumačiti na način da se:

„reguliranom profesijom”, u smislu te odredbe, ne treba smatrati profesija za koju nacionalni propis zahtijeva uvjete sposobnosti da bi joj se moglo pristupiti i obavljati je, ali je poslodavcima ostavljena diskrecijska ovlast za ocjenjivanje jesu li ti uvjeti ispunjeni.

2. Članak 3. stavak 3. Direktive 2005/36 kako je izmijenjena Direktivom 2013/55

treba tumačiti na način da:

ta odredba nije primjenjiva u slučaju u kojem je dokaz o formalnoj osposobljenosti koji je predstavljen državi članici domaćinu stečen na državnom području druge države članice u vrijeme kada ta država članica nije postojala kao samostalna država nego kao sovjetska socijalistička republika, i u kojem je taj dokaz o formalnoj osposobljenosti navedena država članica izjednačila s dokazom o formalnoj osposobljenosti izdanim u potonjoj nakon njezine ponovne samostalnosti. Treba smatrati da je takav dokaz o formalnoj osposobljenosti stečen u državi članici, a ne u trećoj zemlji.

⁽¹⁾ SL C 263, 5. 7. 2021.

Presuda Suda (peto vijeće) od 9. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – R.J.R./Registru centras VĮ

(Predmet C-354/21 ⁽¹⁾, Registru centras)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Europska potvrda o nasljeđivanju – Uredba (EU) br. 650/2012 – Članak 1. stavak 2. točka (l) – Područje primjene – Članak 68. – Sadržaj Europske potvrde o nasljeđivanju – Članak 69. stavak 5. – Učinci Europske potvrde o nasljeđivanju – Nekretnina za nasljeđivanje koja se nalazi u državi članici različitoj od države članice u kojoj je došlo do nasljeđivanja – Upis te nekretnine u zemljišne knjige te države članice – Pravni zahtjevi koji se odnose na taj upis predviđeni pravom navedene države članice – Provedbena uredba (EU) br. 1329/2014 – Obvezujući karakter Obrasca V. iz Priloga 5. toj provedbenoj uredbi”)

(2023/C 155/12)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: R.J.R.

Tuženik: Registru centras VĮ

Izreka

Članak 1. stavak 2. točku (l), članak 68. točku (l) i članak 69. stavak 5. Uredbe (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju,

treba tumačiti na način da im se:

ne protivi pravni propis države članice koji predviđa da se prijedlog za upis nekretnine u zemljišne knjige te države članice može odbiti ako je jedini dokument podnesen u prilog tom prijedlogu Europska potvrda o nasljeđivanju u kojoj ta nekretnina nije identificirana.

⁽¹⁾ SL C 349, 30. 8. 2021.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 9. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – Zduženie „Za Zemjata – dostap do pravosadie”, „The Green Tank – graždansko združenie s nestopanska cel” – Helenska Republika, NS/ Izpalnitelen direktor na Izpalnitelna agencia po okolna sreda, „TETS Marica iztok 2” EAD

(Predmet C-375/21 ⁽¹⁾, Zduženie „Za Zemjata – dostap do pravosadie” i. dr.)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Kvaliteta zraka – Direktiva 2008/50/EZ – Članci 13. i 23. – Granične vrijednosti za zaštitu zdravlja ljudi – Prekoračenje – Plan za kvalitetu zraka – Direktiva 2010/75/EU – Integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja – Ažuriranje dozvole za rad termoelektrane – Granične vrijednosti emisija – Članak 15. stavak 4. – Zahtjev za izuzeće kojim se utvrđuju manje stroge granične vrijednosti emisija – Značajno onečišćenje – Članak 18. – Norme kvalitete okoliša – Obveze nadležnog tijela”)

(2023/C 155/13)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Zduženie „Za Zemjata – dostap do pravosadie”, „The Green Tank – graždansko združenie s nestopanska cel” – Helenska Republika, NS

Tuženici: Izpalnitelen direktor na Izpalnitelna agencia po okolna sreda, „TETS Marica Iztok 2” EAD

Izreka

Članak 15. stavak 4. Direktive 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) u vezi s njezinim člankom 18. kao i člancima 13. i 23. Direktive 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čistom zraku za Europu,

treba tumačiti na način da:

pri ispitivanju zahtjeva za odstupanje na temelju tog članka 15. stavka 4. mora, uzimajući u obzir sve relevantne znanstvene podatke koji se odnose na onečišćenje, uključujući kumulativni učinak s drugim izvorima onečišćivača o kojem je riječ, kao i mjere predviđene relevantnim planom kvalitete zraka utvrđenim za dotičnu zonu ili aglomeraciju u skladu s člankom 23. Direktive 2008/50, odbiti takvo odstupanje ako ono može doprinijeti prekoračenju standarda kvalitete zraka definiranih u članku 13. Direktive 2008/50 ili ako je u suprotnosti s mjerama sadržanima u tom planu usmjerenom na osiguravanje usklađenosti s tim standardima i ograničavanje razdoblja njihova prekoračenja na što je moguće kraće razdoblje.

⁽¹⁾ SL C 401, 04. 10. 2021.

Presuda Suda (peto vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel București – Rumunjska) – Bursa Română de Mărfuri SA/Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei (ANRE)

(Predmet C-394/21 ⁽¹⁾, Bursa Română de Mărfuri)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Unutarnje tržište električne energije – Direktiva 2009/72/EZ – Uredba (EU) 2019/943 – Članak 1. točke (b) i (c), kao i članak 3. – Načela koja se odnose na funkcioniranje tržišta električne energije – Uredba (EU) 2015/1222 – Članak 5. stavak 1. – Nominirani operator tržišta električne energije – Nacionalni pravni monopol za usluge trgovanja dan unaprijed i unutardnevnog trgovanja – Nacionalni propis koji predviđa monopol za kratkoročno, srednjoročno i dugoročno trgovanje električnom energijom na veliko”)

(2023/C 155/14)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bursa Română de Mărfuri SA

Tuženik: Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei (ANRE)

uz sudjelovanje: Federația Europeană a Comercianților de Energie

Izreka

Uredbu (EU) 2019/943 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o unutarnjem tržištu električne energije, konkretno njezin članak 1. točke (b) i (c) i članak 2. točku 40., kao i njezin članak 3., u vezi s Direktivom 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ,

treba tumačiti na način da joj se:

- ne protivi propis države članice na temelju kojeg je zadržan nacionalni pravni monopol nad uslugama posredovanja ponudama prodaje i kupnje električne energije koji se odnosi na veleprodajno tržište dan unaprijed i unutardnevno tržište, pod uvjetom da je taj monopol već postojao u toj državi članici u trenutku stupanja na snagu Uredbe Komisije (EU) 2015/1222 od 24. srpnja 2015. o uspostavljanju smjernica za dodjelu kapaciteta i upravljanje zagušenjima, u skladu s njezinim člankom 5.;
- ne protivi propis države članice na temelju kojeg je zadržan nacionalni pravni monopol nad uslugama posredovanja ponudama prodaje i kupnje električne energije koji se odnosi na veleprodajno terminsko tržište, pri čemu usklađenost takvog propisa s pravom Unije treba ocijeniti s obzirom na relevantne odredbe primarnog prava Unije.

⁽¹⁾ SL C 191, 10. 5. 2022.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Hof van Cassatie – Belgija) – kazneni postupci protiv FU, DRV Intertrans BV (C-410/21), i Verbraeken J. en Zonen BV, PN (C-661/21)

(Spojeni predmeti C-410/21 i C-661/21 ⁽¹⁾, DRV Intertrans i dr.)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Radnici migranti – Socijalna sigurnost – Primjenjivo zakonodavstvo – Uredba (EZ) br. 987/2009 – Članak 5. – Potvrda A 1 – Privremeno povlačenje – Obvezujući učinak – Potvrda koja je dobivena ili se na nju poziva na prijevaran način – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 13. stavak 1. točka (b) podtočka i. – Osobe koje uobičajeno obavljaju plaćenu djelatnost u dvjema ili više država članica – Primjenjivost zakonodavstva države članice u kojoj se nalazi registrirano sjedište – Pojam „registrirano sjedište” – Poduzetnik koji je dobio licenciju Zajednice za prijevoz na temelju uredbi (EZ) br. 1071/2009 i (EZ) br. 1072/2009 – Utjecaj – Licencija koja je dobivena ili se na nju poziva na prijevaran način”)

(2023/C 155/15)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van Cassatie

Stranke glavnog kaznenog postupka

FU, DRV Intertrans BV (C-410/21), i Verbraeken J. en Zonen BV, PN (C-661/21)

Izreka

1. Članak 5. Uredbe (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 465/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012.,

treba tumačiti na način da:

potvrda A1 koju je izdala nadležna ustanova države članice obvezuje ustanove i sudove države članice u kojoj se rad obavlja, uključujući i kada, nakon zahtjeva za preispitivanje i povlačenje koji je nadležna ustanova te države članice uputila ustanovi izdavateljici, ta ustanova privremeno suspendira obvezujuće učinke te potvrde do donošenja konačne odluke o tom zahtjevu. Međutim, u takvim okolnostima, sud države članice u kojoj se obavlja posao, pred kojim je pokrenut kazneni postupak protiv osoba osumnjičenih da su na prijevaran način dobile ili upotrijebile tu potvrdu A1, može utvrditi postojanje prijevare i, slijedom toga, odbiti uzeti u obzir tu potvrdu za potrebe tog kaznenog postupka, pod uvjetom da je, s jedne strane, protekao razuman rok a da pritom ustanova koja je izdala tu potvrdu nije provela ponovno ispitivanje osnovanosti izdavanja te potvrde te zauzela stajalište o konkretnim elementima koje je podnijela nadležna ustanova države članice domaćina koji navode na zaključak da je navedena potvrda dobivena ili se na nju pozivalo na prijevaran način, ovisno o okolnostima slučaja, tako da poništi ili povuče predmetnu potvrdu i pod uvjetom da se, s druge strane, poštuju jamstva svojstvena pravu na pošteno suđenje koja treba dodijeliti tim osobama.

2. Članak 13. stavak 1. točku (b) podtočku i. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, kako je izmijenjena Uredbom br. 465/2012, s obzirom na članak 3. stavak 1. točku (a) i članak 11. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ, kao i članak 4. stavak 1. točku (a) Uredbe (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta

treba tumačiti na način da:

činjenica da društvo posjeduje licenciju Zajednice za cestovni prijevoz koju izdaju nadležna tijela države članice ne čini neoborivi dokaz o tome da se registrirano sjedište tog društva nalazi u toj državi članici u svrhu određivanja, u skladu s člankom 13. stavkom 1. točkom (b) podtočkom i. Uredbe br. 883/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 465/2012, primjenjivog nacionalnog zakonodavstva u području socijalne sigurnosti.

(¹) SL C 391, 27. 9. 2021.
SL C 84, 21. 2. 2022.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 2. ožujka 2023. – Europska komisija/Republika Poljska

(Predmet C-432/21) (¹)

(„Povreda obveze države članice – Okoliš – Direktiva 92/43/EEZ – Očuvanje prirodnih staništa i divlje faune i flore – Članak 6. stavci 1. do 3., članak 12. stavak 1. točke (a) do (d), članak 13. stavak 1. točka (a) i članak 16. stavak 1. – Direktiva 2009/147/EZ – Očuvanje divljih ptica – Članak 4. stavak 1., članak 5. točke (a), (b) i (d) i članak 9. stavak 1. – Gospodarenje šumama koje se temelji na dobroj praksi – Planovi gospodarenja šumama – Arhuška konvencija – Pristup pravosuđu – Članak 6. stavak 1. točka (b) i članak 9. stavak 2. – Ispitivanje materijalne i postupovne zakonitosti planova gospodarenja šumama – Pravo na pravno sredstvo organizacija za zaštitu okoliša”)

(2023/C 155/16)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Brauhoff, G. Gattinara, C. Hermes i D. Milanowska, agenti)

Tuženik: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Izreka

1. Usvajanjem članka 14.b stavka 3. ustawa o lasach (Zakon o šumama) od 28. rujna 1991., kako je izmijenjen ustawom o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy o lasach (Zakon o izmjeni Zakona o zaštiti prirode i Zakona o šumama) od 16. prosinca 2016., koji predviđa da se gospodarenjem šumama koje se izvršava u skladu sa zahtjevima dobre prakse u području gospodarenja šumama ne povređuju odredbe o očuvanju posebnih prirodnih resursa, formacija i sastavnica, osobito odredbe članka 51. i 52. ustawa o ochronie przyrody (Zakon o zaštiti prirode) od 16. travnja 2004., Republika Poljska povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 6. stavaka 1. i 2., članka 12. stavka 1., članka 13. stavka 1. točke (a) i članka 16. stavka 1. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2013/17/EU od 13. svibnja 2013. kao i članka 4. stavka 1., članka 5. točaka (a), (b) i (d) i članka 9. stavka 1. Direktive 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica, kako je izmijenjena Direktivom 2013/17.
2. Time što nije donijela sve zakonske odredbe nužne kako bi se organizacijama za zaštitu okoliša omogućilo da sudu podnesu zahtjev za djelotvorno ispitivanje materijalne i postupovne zakonitosti planova gospodarenja šumama u smislu odredbi Zakona o šumama, Republika Poljska povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 6. stavka 3. Direktive 92/43, kako je izmijenjena Direktivom 2013/17, u vezi s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) i člankom 9. stavkom 2. Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša, koja je potpisana u Aarhusu 25. lipnja 1998. i odobrena u ime Europske zajednice Odlukom Vijeća 2005/370/EZ od 17. veljače 2005.
3. Republici Poljskoj nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 452, 8. 11. 2021.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Miskolci Törvénytörvény – Mađarska) – IH/MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt.

(Predmet C-477/21 ⁽¹⁾, MÁV-START)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika – Organizacija radnog vremena – Članak 31. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Direktiva 2003/88/EZ – Članci 3. i 5. – Dnevni odmor i tjedni odmor – Nacionalni propis kojim se predviđa minimalno trajanje tjednog odmora od 42 sata – Obveza odobravanja dnevnog odmora – Uvjeti odobravanja”)

(2023/C 155/17)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Miskolci Törvénytörvény

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IH

Tuženik: MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt.

Izreka

1. Članak 5. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena, u vezi s člankom 31. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da:

dnevni odmor predviđen člankom 3. te direktive nije dio tjednog odmora iz navedenog članka 5., nego mu se dodaje.

2. Članke 3. i 5. Direktive 2003/88, u vezi s člankom 31. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da:

kada nacionalni propis predviđa tjedni odmor u neprekidnom trajanju koje prelazi trideset pet sati, radniku povrh tog odmora treba odobriti i dnevni odmor, kako je zajamčen člankom 3. te direktive.

3. Članak 3. Direktive 2003/88, u vezi s člankom 31. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da:

kada se radniku odobri tjedni odmor, on također ima pravo na dnevni odmor koji prethodi navedenom tjednom odmoru.

⁽¹⁾ SL C 471, 22. 11. 2021.

Presuda Suda (peto vijeće) od 9. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – RWE Power Aktiengesellschaft/Hauptzollamt Duisburg

(Predmet C-571/21 ⁽¹⁾, RWE Power)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje energenata i električne energije – Direktiva 2003/96/EZ – Članak 14. stavak 1. točka (a) – Članak 21. stavak 3. druga i treća rečenica – Električna energija koja se koristi za proizvodnju električne energije i za održavanje sposobnosti proizvodnje električne energije – Oslobođenje – Doseg – Iskorištavanje površinskih kopova – Električna energija koja se koristi za iskorištavanje spremnika za gorivo i prijevoznih sredstava”)

(2023/C 155/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: RWE Power Aktiengesellschaft

Tuženik: Hauptzollamt Duisburg

Izreka

1. Članak 14. stavak 1. točku (a) prvu rečenicu Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije, u vezi s njezinim člankom 21. stavkom 3. drugom rečenicom,

treba tumačiti na način da:

oslobođenje od poreza „električne energije koja se koristi za proizvodnju električne energije”, predviđeno tom odredbom, ne obuhvaća električnu energiju koja se koristi u okviru vađenja energenta, kao što je lignit, u površinskom kopu jer se ta električna energija ne koristi u okviru tehnološkog postupka proizvodnje električne energije, nego za proizvodnju energenta. Suprotno tomu, to oslobođenje može obuhvatiti pretvorbu i naknadnu preradu tog energenta u elektranama u svrhu proizvodnje električne energije, pod uvjetom da su ti postupci neophodni i izravno pridonose tehnološkom postupku te proizvodnje.

2. Članak 14. stavak 1. točku (a) prvu rečenicu Direktive 2003/96

treba tumačiti na način da:

oslobođenje od poreza „električne energije koja se koristi za održavanje sposobnosti proizvodnje električne energije”, predviđeno tom odredbom, može obuhvatiti električnu energiju namijenjenu radu postrojenja za skladištenje energenta, poput lignita, i prijevoznih sredstava koja omogućuju prijevoz tog energenta, kada se ti postupci odvijaju unutar elektrane, u mjeri u kojoj su neizostavni i izravno doprinose održavanju sposobnosti tehnološkog postupka proizvodnje električne energije jer su takvi postupci potrebni kako bi se osiguralo održavanje sposobnosti neprekinute proizvodnje električne energije.

⁽¹⁾ SL C 490, 6. 12. 2021.

Presuda Suda (treće vijeće) od 9. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga – Portugal) – Vapo Atlantic SA/Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE)

(Predmet C-604/21 ⁽¹⁾, Vapo Atlantic)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Postupak pružanja informacija u području tehničkih standarda i propisa te pravila o uslugama informacijskog društva – Direktiva 98/34/EZ – Članak 1. točka 4. – Pojam „ostali zahtjevi” – Članak 1. točka 11. – Pojam „tehnički propis” – Članak 8. stavak 1. – Obveza država članica da Komisiji dostave sve nacрте tehničkih propisa – Nacionalna odredba koja predviđa miješanje određenog postotka biogoriva u pogonska goriva – Članak 10. stavak 1. treća alineja – Pojam „zaštitna klauzula predviđena obvezujućim aktom Unije” – Neuključenost članka 4. stavka 1. drugog podstavka Direktive 2009/30/EZ”)

(2023/C 155/19)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vapo Atlantic SA

Tuženik: Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE)

uz sudjelovanje: Fundo Ambiental, Fundo de Eficiência Energética (FEE)

Izreka

1. Članak 1. točku 4. Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih standarda i propisa te pravila o uslugama informacijskog društva, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2006/96/EZ od 20. studenoga 2006.,

treba tumačiti na način da je:

nacionalni propis kojim se utvrđuje cilj miješanja 10 % biogoriva u pogonska goriva koja gospodarski subjekt pušta u potrošnju za određenu godinu obuhvaćen pojmom „ostali zahtjevi” u smislu članka 1. točke 4. Direktive 98/34, kako je izmijenjena, i stoga čini „tehnički propis” u smislu članka 1. točke 11. Direktive 98/34, kako je izmijenjena, a na koji se propis može pozivati prema pojedincima jedino ako je njegov nacrt bio dostavljen u skladu s člankom 8. stavkom 1. Direktive 98/34, kako je izmijenjena.

2. Članak 8. stavak 1. Direktive 98/34, kako je izmijenjena Direktivom 2006/96,

treba tumačiti na način da:

nacionalni propis kojim se prenosi članak 7.a stavak 2. Direktive 98/70/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 1998. o kakvoći benzinskih i dizelskih goriva i izmjeni Direktive Vijeća 93/12/EEZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/30/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009., u skladu s ciljem iz članka 3. stavka 4. Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ, ne može činiti prenošenje u cijelosti teksta europske norme u smislu članka 8. stavka 1. Direktive 98/34, kako je izmijenjena, i stoga izbjeći obvezu dostavljanja predviđenu tom odredbom.

3. Članak 4. stavak 1. drugi podstavak Direktive 2009/30

treba tumačiti na način da:

ta odredba nije zaštitna klauzula predviđena obvezujućim aktom Unije u smislu članka 10. stavka 1. treće alineje Direktive 98/34, kako je izmijenjena Direktivom 2006/96.

(¹) SL C 11, 10. 1. 2022.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputilo Vrhovno sodišće Republike Slovenije – Slovenija) – Nec Plus Ultra Cosmetics AG/Republika Slovenija

(Predmet C-664/21 (¹), Nec Plus Ultra Cosmetics AG)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 138. stavak 1. – Oslobođenja transakcija unutar Zajednice – Isporuka robe – Načela porezne neutralnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti – Ispunjenje materijalnih uvjeta – Rok za podnošenje dokaza”)

(2023/C 155/20)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišće Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nec Plus Ultra Cosmetics AG

Tuženik: Republika Slovenija

Izreka

Članak 131. i članak 138. stavak 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u vezi s načelima porezne neutralnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti

treba tumačiti na način da im se:

ne protivi nacionalni propis kojim se zabranjuje podnošenje i prikupljanje novih dokaza, kojima se utvrđuje da su ispunjeni materijalni uvjeti propisani člankom 138. stavkom 1. te direktive, tijekom upravnog postupka u kojem je doneseno porezno rješenje, osobito nakon postupaka poreznog nadzora, ali prije donošenja tog rješenja, pod uvjetom da se poštuju načela ekvivalencije i djelotvornosti.

(¹) SL C 64, 7. 2. 2022.

Presuda Suda (treće vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hovrätten för Nedre Norrland – Švedska) – AI/Åklagarmyndigheten

(Predmet C-666/21 (¹), Åklagarmyndigheten)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Cestovni prijevoz – Uredba (EZ) br. 561/2006 – Područje primjene – Članak 2. stavak 1. točka (a) – Članak 3. točka (h) – Pojam „cestovni prijevoz tereta” – Pojam „najveća dopuštena masa” – Vozilo koje je prilagođeno kao privremeni privatni stambeni prostor i prostor za utovar tereta u nekomercijalne svrhe – Uredba (EU) br. 165/2014 – Tahografi – Članak 23. stavak 1. – Obveza redovitih pregleda koje provode ovlaštene radionice”)

(2023/C 155/21)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Hovrätten för Nedre Norrland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AI

Tuženik: Åklagarmyndigheten

Izreka

Članak 2. stavak 1. točku (a) Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 165/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014., u vezi s člankom 3. točkom (h) Uredbe br. 561/2006, kako je izmijenjena,

treba tumačiti na način da:

pojam „cestovni prijevoz tereta”, u smislu te prve odredbe, obuhvaća cestovni prijevoz koji obavlja vozilo čija najveća dopuštena masa, u smislu članka 4. točke (m) Uredbe br. 561/2006, kako je izmijenjena, prelazi 7,5 tona, uključujući i situaciju kada je ono prilagođeno kako bi služilo kao prostor ne samo za privremeni privatni boravak, nego i za utovar tereta u nekomercijalne svrhe, dok teretni kapacitet tog vozila i kategorija u koju je upisano u nacionalnom registru cestovnog prometa nemaju utjecaj u tom pogledu.

(¹) SL C 24, 17. 1. 2022.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – Papierfabriek Doetinchem B.V./Sprick GmbH Bielefelder Papier- und Wellpappenwerk & Co.

(Predmet C-684/21 (¹), Papierfabriek Doetinchem)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Intelektualno vlasništvo – Dizajni Zajednice – Uredba (EZ) br. 6/2002 – Članak 8. stavak 1. – Obilježja izgleda proizvoda isključivo uvjetovana njegovom tehničkom funkcijom – Kriteriji za ocjenu – Postojanje alternativnih dizajna – Nositelj koji raspolaže i brojnim zaštićenim alternativnim dizajnima – Višebojnost proizvoda koja nije vidljiva iz registracije predmetnog dizajna”)

(2023/C 155/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Papierfabriek Doetinchem B.V.

Tuženik: Sprick GmbH Bielefelder Papier- und Wellpappenwerk & Co.

Izreka

1. Članak 8. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice

treba tumačiti na način da:

ocjenu toga jesu li obilježja izgleda proizvoda isključivo uvjetovana njegovom tehničkom funkcijom, u smislu te odredbe, treba izvršiti s obzirom na sve relevantne objektivne okolnosti slučaja, osobito s obzirom na one koje usmjeravaju izbor tih obilježja, postojanje alternativnih dizajna koji omogućuju ostvarivanje te tehničke funkcije ili pak činjenicu da je nositelj prava na predmetni dizajn i nositelj prava na dizajn za više alternativnih dizajna, pri čemu ova posljednja činjenica nije odlučujuća za primjenu te odredbe.

2. Članak 8. stavak 1. Uredbe br. 6/2002

treba tumačiti na način da:

u okviru ispitivanja je li izgled proizvoda isključivo uvjetovan njegovom tehničkom funkcijom ne može se uzeti u obzir činjenica da dizajn tog proizvoda omogućuje upotrebu više boja ako izvedba u više boja kao takva ne proizlazi iz registracije predmetnog dizajna.

(¹) SL C 84, 21. 2. 2022.

**Presuda Suda (sedmo vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgija) – Recreatieprojecten Zeeland BV,
Casino Admiral Zeeland BV, Supergame BV/Belgische Staat**

(Predmet C-695/21 (¹), Recreatieprojecten Zeeland i dr.)

**(„Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno pružanje usluga – Članak 56. UFEU a – Ograničenja
slobodnog pružanja usluga – Igre na sreću – Propis države članice kojim se predviđa opća zabrana
oglašavanja objektima za igre na sreću – Ex lege odstupanje od te zabrane za objekte koji imaju odobrenje
za obavljanje djelatnosti koje su izdala tijela te države članice – Nepostojanje mogućnosti odstupanja za
objekte koji se nalaze u drugoj državi članici”)**

(2023/C 155/23)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Recreatieprojecten Zeeland BV, Casino Admiral Zeeland BV, Supergame BV

Tuženik: Belgische Staat

Izreka

Članak 56. prvi stavak UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi zakonodavstvo države članice koje subjektima koji upravljaju ograničenim i kontroliranim brojem objekata za igre na sreću koji se nalaze na državnom području te države članice dopušta *ex lege* odstupanje od zabrane oglašavanja koja se općenito primjenjuje na takve objekte, a da pritom ne predviđa mogućnost da se subjektima koji upravljaju objektima za igre na sreću koji se nalaze u drugoj državi članici odobri odstupanje u istu svrhu.

(¹) SL C 84, 21. 2. 2022.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 9. ožujka 2023. – Françoise Grossetête/Europski parlament**(Predmet C-714/21 P) ⁽¹⁾****(„Žalba – Institucionalno pravo – Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta – Izmjena sustava dobrovoljnog dopunskog mirovinskog osiguranja – Pojedinačna odluka o utvrđivanju pravâ iz dobrovoljnog dopunskog mirovinskog osiguranja – Prigovor nezakonitosti – Nadležnost Predsjedništva Parlamenta – Stečena prava i buduća prava – Proporcionalnost – Jednako postupanje – Pravna sigurnost”)**

(2023/C 155/24)

Jezik postupka: francuski

StrankeŽalitelj: Françoise Grossetête (zastupnici: E. Arnaldos Orts, *abogado*, F. Doumont, *avocat*, J. Martínez Gimeno i D. Sarmiento Ramírez-Escudero, *abogados*)

Druga stranka u postupku: Europski parlament (zastupnici: M. Ecker, N. Görlitz i T. Lazian, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Françoise Grossetête nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 37, 24. 1. 2022.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 9. ožujka 2023.– Gerardo Galeote (C-715/21 P), Graham Watson (C-716/21 P)/Europski parlament**(Spojeni predmeti C-715/21 P i C-716/21 P) ⁽¹⁾****(„Žalba – Institucionalno pravo – Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta – Izmjena sustava dobrovoljnog dopunskog mirovinskog osiguranja – Pojedinačna odluka o utvrđivanju pravâ iz dobrovoljnog dopunskog mirovinskog osiguranja – Prigovor nezakonitosti – Nadležnost Predsjedništva Parlamenta – Stečena prava i buduća prava – Proporcionalnost – Jednako postupanje – Pravna sigurnost”)**

(2023/C 155/25)

Jezik postupka: francuski

StrankeŽalitelji: Gerardo Galeote (C-715/21 P), Graham Watson (C-716/21 P) (zastupnici: E. Arnaldos Orts, *abogado*, F. Doumont, *avocat*, J. Martínez Gimeno i D. Sarmiento Ramírez-Escudero, *abogados*)

Druga stranka u postupku: Europski parlament (zastupnici: M. Ecker, N. Görlitz i T. Lazian, agenti)

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Gerardu Galeoteu i Grahamu Watsonu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 37, 24. 1. 2022.

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Wien – Austrija) – Kwizda Pharma GmbH/Landeshauptmann von Wien**

(Predmet C-760/21 ⁽¹⁾, Kwizda Pharma)

**(„Zahtjev za prethodnu odluku – Sigurnost hrane – Hrana – Uredba (EU) br. 609/2013 – Članak 2.
stavak 2. točka (g) – Pojam „hrana za posebne medicinske potrebe” – Druge posebne medicinske
prehrambene potrebe – Dijetalna prehrana – Izmjena prehrane – Hranjive tvari – Korištenje pod
liječničkim nadzorom – Sastojci koji se ne apsorbiraju ili ne metaboliziraju u probavnom kanalu –
Razgraničenje u odnosu na lijekove – Razgraničenje u odnosu na dodatke prehrani”)**

(2023/C 155/26)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kwizda Pharma GmbH

Tuženik: Landeshauptmann von Wien

Izreka

1. Članak 1. točku 2. Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o Zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu, kako je izmijenjena Direktivom 2004/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004., i članak 2. stavak 2. točku (g) Uredbe (EU) br. 609/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o hrani za dojenčad i malu djecu, hrani za posebne medicinske potrebe i zamjeni za cjelodnevnu prehranu pri redukcijskoj dijeti te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 92/52/EEZ, direktiva Komisije 96/8/EZ, 1999/21/EZ, 2006/125/EZ i 2006/141/EZ, Direktive 2009/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 41/2009 i (EZ) br. 953/2009

treba tumačiti na način da je:

u svrhu razlikovanja pojmova „lijek” i „hrana za posebne medicinske potrebe”, koji su definirani u tim odredbama, potrebno ocijeniti, s obzirom na prirodu i značajke predmetnog proizvoda, je li riječ o hrani namijenjenoj ispunjavanju posebnih prehrambenih potreba ili o proizvodu koji je namijenjen sprečavanju ili liječenju bolesti kod ljudi, obnavljanju, ispravljanju ili prilagodbi fizioloških funkcija farmakološkim, imunološkim ili metaboličkim djelovanjem ili za postavljanje medicinske dijagnoze, odnosno o proizvodu koji je, ovisno o slučaju, prikazan kao takav.

2. Članak 2. stavak 2. točku (g) Uredbe br. 609/2013

treba tumačiti na način da:

kao prvo, pojam „dijetalna prehrana” obuhvaća potrebe prouzročene bolešću, poremećajem ili zdravstvenim stanjem, pri čemu je zadovoljavanje tih potreba nužno za bolesnika sa stajališta prehrane, kao drugo, kvalificiranje kao „hrana za posebne medicinske potrebe” ne može se uvjetovati time da do zadovoljavanja potreba „dijetaln[e] prehran[e]” prouzročenih bolešću, poremećajem ili zdravstvenim stanjem – a time i do učinka navedenog proizvoda – nužno dolazi za vrijeme ili nakon probave i, kao treće, pojam „samo izmjenom uobičajene prehrane” uključuje i situacije u kojima je izmjena prehrane nemoguća ili opasna za bolesnika, kao i situacije u kojima je bolesniku vrlo teško uobičajenom hranom zadovoljiti svoje prehrambene potrebe.

3. Članak 2. stavak 2. točku (g) Uredbe br. 609/2013

treba tumačiti na način da:

za potrebe primjene te uredbe, kojom se ne definira pojam „hranjiva tvar”, valja uputiti na definiciju tog pojma iz članka 2. stavka 2. točke (s) Uredbe (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004.

4. Članak 2. stavak 2. točku (g) Uredbe br. 609/2013

treba tumačiti na način da se:

s jedne strane, proizvod mora koristiti pod liječničkim nadzorom ako su preporuka i naknadna procjena zdravstvenog djelatnika potrebne s obzirom na prehrambene potrebe nastale zbog određene bolesti, poremećaja ili zdravstvenog stanja te na učinke proizvoda na bolesnikove prehrambene potrebe i na samoga bolesnika te da, s druge strane, zahtjev da se hrana za posebne medicinske potrebe „koristi pod liječničkim nadzorom” nije uvjet za to da se proizvod kvalificira kao takva hrana.

5. Članak 2. Direktive 2002/46 i članak 2. stavak 2. točku (g) Uredbe br. 609/2013

treba tumačiti na način da se:

pojmovi „dodatak prehrani” i „hrana za posebne medicinske potrebe”, koji su definirani u tim odredbama, međusobno isključuju i da to je li neki proizvod obuhvaćen jednim ili drugim pojmom treba utvrđivati od slučaja do slučaja i ovisno o značajkama i uvjetima za korištenje.

(¹) SL C 138, 28. 3. 2022.

**Presuda Suda (treće vijeće) od 2. ožujka 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Oberlandesgericht Graz – Austrija) – Postupak koji se odnosi na priznanje i izvršenje europskog
istražnog naloga protiv osobe MS**

**(Predmet C-16/22 (¹), Staatsanwaltschaft Graz (Porezna uprava za porezne kaznene predmete u
Düsseldorfu))**

**(„Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Pravosudna suradnja u kaznenim
stvarima – Direktiva 2014/41/EU – Europski istražni nalog – Članak 1. stavak 1. – Pojam „pravosudno
tijelo” – Članak 2. točka (c) – Pojam „tijelo izdavatelj” – Odluka koju je donijela porezna uprava bez
potvrde suca ili javnog tužitelja – Porezna uprava koja preuzima prava i obveze državnog odvjetništva u
okviru porezne kaznene istrage”)**

(2023/C 155/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Graz

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: MS

uz sudjelovanje: Staatsanwaltschaft Graz, Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Düsseldorf

Izreka

Članak 1. stavak 1. prvi podstavak i članak 2. točku (c) podtočku i. Direktive 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima

treba tumačiti na način:

- da se porezna uprava države članice, koja umjesto državnog odvjetništva te preuzimajući dodijeljena mu prava i obveze samostalno provodi porezne kaznene istrage u skladu s nacionalnim pravom iako je dio izvršne vlasti te države članice, ne može smatrati „pravosudn[im] tijelo[m]” i „tijelo[m] izdavatelj[em]” u smislu prvonavedene odnosno drugonavedene odredbe;
- nasuprot tomu, takva uprava može biti obuhvaćena pojmom „tijelo izdavatelj” u smislu članka 2. točke (c) podtočke ii. te direktive, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti navedeni u toj odredbi.

(¹) SL C 138, 28. 3. 2022.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 7. veljače 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Rada Úradu pre verejné obstarávanie – Slovačka) – HOREZZA a.s./Úrad pre verejné obstarávanie

(Predmet C-520/22 (¹), Horezza)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Članak 267. UFEU-a – Pojam „sud” – Žalbeni organ nacionalnog tijela za nadzor postupaka javne nabave – Neovisnost – Svojstvo treće strane u odnosu na tijelo koje je donijelo odluku protiv koje je podneseno pravno sredstvo – Očita nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku”)

(2023/C 155/28)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Rada Úradu pre verejné obstarávanie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: HOREZZA a.s.

Tuženik: Úrad pre verejné obstarávanie

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 3. kolovoza 2022. uputila Rada Úradu pre verejné obstarávanie (Vijeće regulatornog tijela za javnu nabavu, Slovačka) očito je nedopušten.

(¹) Datum podnošenja: 4. 8. 2022.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 7. veljače 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Rada Úradu pre verejné obstarávanie – Slovačka) – KONŠTRUKTA – Defence a.s./Úrad pre verejné obstarávanie

(Predmet C-521/22 (¹), Konštrukta – Defence)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Članak 267. UFEU-a – Pojam „sud” – Žalbeni organ nacionalnog tijela za nadzor postupaka javne nabave – Neovisnost – Svojstvo treće strane u odnosu na tijelo koje je donijelo odluku protiv koje je podneseno pravno sredstvo – Očita nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku”)

(2023/C 155/29)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Rada Úradu pre verejné obstarávanie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: KONŠTRUKTA – Defence a.s.

Tuženik: Úrad pre verejné obstarávanie

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 3. kolovoza 2022. uputila Rada Úradu pre verejné obstarávanie (Vijeće regulatornog tijela za javnu nabavu, Slovačka) očito je nedopušten.

(¹) Datum podnošenja: 4. 8. 2022.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2022. uputio Tribunalul Prahova (Rumunjska) – SC Bitulpetroleum Serv SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

(Predmet C-657/22)

(2023/C 155/30)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Prahova

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Bitulpetroleum Serv SRL

Tuženik: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești.

Prethodna pitanja

1. Jesu li u suprotnosti s načelom proporcionalnosti te [člankom] 2. stavkom 3., [člankom] 5. i [člankom] 21. stavkom 1. Direktive 2003/96/EZ (¹) nacionalne odredbe i praksa, poput onih o kojima je riječ u predmetnom slučaju, na temelju kojih ponovno unošenje goriva za ogrjev (loživo ulje) u skladište, bez carinske provjere, [predstavlja] pretpostavljenu povredu postupka carinskog skladištenja [koja] opravdava primjenu trošarine po stopi utvrđenoj za plinsko ulje, odnosno gorivo čija je vrijednost [trošarine] više nego 21 puta veća u usporedbi s trošarinom na loživo ulje?
2. Jesu li u suprotnosti s načelom proporcionalnosti, načelom neutralnosti PDV-a te člancima 2., 250. i 273. Direktive 2006/112/EZ (²) nacionalne odredbe i praksa, poput onih o kojima je riječ u predmetnom slučaju, u skladu s kojima se PDV-om oporezuju iznosi koje je porezna uprava dodatno utvrdila na temelju trošarina na plinsko ulje kao sankciju za povredu postupka carinskog nadzora koju je porezni obveznik počinio ponovnim unošenjem u skladište energenata, i to loživog ulja, za koje je već plaćena trošarina, koje su kupci odbili i koji su nepromijenjenom stanju [skladišteni] do pronalaska [novog] kupca?

(¹) Direktiva Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije (SL 2003., L 283, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 75.)

(²) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120. i ispravak SL 2019., L 33, str. 37.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. prosinca 2022. uputio *Gerechtshof 's-Hertogenbosch* (Nizozemska) – XX/*Inspecteur van de Belastingdienst*

(Predmet C-782/22)

(2023/C 155/31)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: XX

Druga stranka u žalbenom postupku: Inspecteur van de Belastingdienst

Prethodno pitanje

Protivi li se članku 63. stavku 1. UFEU-a zakonodavno uređenje poput onog u predmetnom slučaju, na temelju kojeg se dividende koje su društva (uvrštena na burzama) sa sjedištem u Nizozemskoj isplatila društvu sa sjedištem u drugoj državi članici koje je radi pokrića budućih obveza plaćanja ulagalo, među ostalim, u udjele u tim društvima (uvrštenima na burzama) oporezuju po odbitku po stopi od 15 % koja se primjenjuje na bruto iznos tih isplata, dok u okolnostima koje su jednake u svakom drugom pogledu ne bi postojalo porezno opterećenje u slučaju dividendi isplaćenih društvu sa sjedištem u Nizozemskoj jer se radi izračuna osnovice poreza na dobit kojim bi se oporezovalo potonje društvo uzimaju u obzir izdaci nastali zbog povećanja budućih obveza plaćanja, koje je gotovo u potpunosti jednako (pozitivnoj) promjeni vrijednosti udjela, čak i ako primitak dividendi sâm po sebi nije uzrok promjene vrijednosti tih obveza?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. prosinca 2022. uputio *Finanzgericht Hamburg* (Njemačka) *G. A./Hauptzollamt Braunschweig*

(Predmet C-791/22, *Hauptzollamt Braunschweig*)

(2023/C 155/32)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: G.A.

Tuženik: Hauptzollamt Braunschweig

Prethodno pitanje

Protivi li se Direktivi 2006/112/EZ ⁽¹⁾, osobito njezinim člancima 30. i 60., ako se na temelju propisa države članice smatra da se članak 215. stavak 4. Uredbe (EEZ) br. 2913/92 ⁽²⁾ *mutatis mutandis* može primijeniti na PDV na uvoz?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1992., L 302, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. siječnja 2023. uputio Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Palma de Mallorca (Španjolska) – Eventmedia Soluciones, S. L./Air Europa Líneas Aéreas, S. A. U.

(Predmet C-11/23, Eventmedia Soluciones)

(2023/C 155/33)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Palma de Mallorca

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eventmedia Soluciones, S. L.

Tuženik: Air Europa Líneas Aéreas, S. A. U.

Prethodna pitanja

1. Može li se zabranjenim isključenjem odgovornosti, na koje se upućuje u članku 15. Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾, smatrati uključivanje odredbe poput opisane u ugovor o zračnom prijevozu jer se smatra da se njome ograničavaju obveze prijevoznika na način da se putnicima onemogućuje da ostvare pravo [na] odštetu zbog otkazivanja leta tako da prenesu tražbinu?
2. Može li se članak 7. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 261/2004, u vezi s njezinim člankom 5. stavkom 1. točkom (c) i člankom 5. stavkom 3., tumačiti na način da je plaćanje odštete zbog otkazivanja leta koje treba izvršiti stvarni prijevoznik obveza koja se u Uredbi utvrđuje neovisno o postojanju ugovora o prijevozu sklopljenog s putnikom i kažnjivom nepoštovanju ugovornih obveza koje ima zračni prijevoznik?

Podredno, u slučaju da se smatra da navedena odredba ne predstavlja zabranjeno isključenje odgovornosti u skladu s člankom 15. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ili da se smatra da je pravo na odštetu ugovorne prirode, upućuje se sljedeće prethodno [pitanje]:

3. Treba li članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima⁽²⁾ tumačiti na način da nacionalni sud koji odlučuje o tužbi kojom se zahtijeva ostvarivanje prava na odštetu zbog otkazivanja leta, koje je predviđeno člankom 7. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 261/2004, mora po službenoj dužnosti provesti nadzor nad eventualnom nepoštenosti odredbe iz ugovora o prijevozu kojom se putniku ne dopušta prijenos njegovih prava ako je tužbu podnio preuzimatelj, koji, za razliku od prenositelja, nema svojstvo potrošača ni korisnika?
4. U slučaju da treba provesti nadzor po službenoj dužnosti, može li se zanemariti obveza informiranja potrošača i utvrđivanja toga poziva li se on na nepoštenost odredbe ili se slaže s njome s obzirom na konačan čin prijena njegovu tražbine koji se protivi eventualno nepoštenoj odredbi, u skladu s kojom prijenos tražbine nije dopušten?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

⁽²⁾ SL 1993., L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. siječnja 2023. uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Poljska) – F S.A./Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Predmet C-18/23, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej)

(2023/C 155/34)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: F S.A.

Tuženik: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Prethodno pitanje

Treba li odredbe Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ⁽¹⁾, osobito članak 29. stavak 1. te direktive u vezi s člankom 18., člankom 49. i člankom 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, tumačiti na način da im se protivi propisivanje u nacionalnom pravu formalnih zahtjeva, kao što su oni u glavnom postupku, u korištenju izuzeća od poreza na dobit subjekata za zajednička ulaganja sa sjedištem u državi članici Unije koja nije Republika Poljska ili drugoj državi Europskog gospodarskog prostora, odnosno zahtjeva da njima upravljaju vanjski subjekti koji obavljaju svoju djelatnost na temelju odobrenja tijela nadležnih za nadzor nad financijskim tržištem države u kojoj ti subjekti imaju sjedište?

⁽¹⁾ SL 2009., L 302, str. 32. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 3., str. 213.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. siječnja 2023. uputio Bundesgerichtshofs (Njemačka) –
ND/DR**

(Predmet C-21/23, Lindenapotheke)

(2023/C 155/35)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tuženik i podnositelj revizije: ND

Tužitelj i druga stranka u revizijskom postupku: DR

Prethodna pitanja

1. Protive li se odredbama poglavlja VIII. Opće uredbe o zaštiti podataka ⁽¹⁾ nacionalni propisi koji, pored ovlasti intervencije koje imaju nadzorna tijela nadležna za praćenje i provedbu te uredbe i mogućnosti pružanja pravne zaštite ispitanicima, priznaju ovlast konkurentima da zbog povreda Opće uredbe o zaštiti podataka protiv osobe koja je počinila povredu podnesu tužbu pred građanskim sudovima s obzirom na zabranu nepoštenih poslovnih praksi?
2. Smatraju li se podaci koje kupci ljekarnika, koji na internetskoj platformi za prodaju djeluje kao prodavatelj, prilikom narudžbe lijekova za koje je točno da se izdaju isključivo u ljekarnama, ali se ne izdaju na liječnički recept, unose na platformi za prodaju (ime kupca, adresa za dostavu i informacije nužne za individualizaciju naručenog lijeka koji se izdaje isključivo u ljekarnama) podacima koji se odnose na zdravlje u smislu članka 9. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka te podacima u vezi sa zdravljem u smislu članka 8. stavka 1. Direktive 95/46 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127, str. 2., SL 2021., L 74, str. 35.)

⁽²⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL 1995., L 281, str. 31.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. siječnja 2023. uputio Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburg) – FV/Caisse pour l'avenir des enfants

(Predmet C-27/23, Hocinx) ⁽¹⁾

(2023/C 155/36)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: FV

Druga stranka u žalbenom postupku: Caisse pour l'avenir des enfants

Prethodno pitanje

Protive li se načelu jednakog postupanja zajamčenom člankom 45. UFEU-a i člankom 7. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 492/2011 ⁽²⁾ kao i članku 67. Uredbe (EZ) br. 883/2004 ⁽³⁾ te članku 60. Uredbe (EZ) br. 987/2009 ⁽⁴⁾ odredbe države članice na temelju kojih pogranični radnici ne mogu primati obiteljski doplatok koji je povezan s činjenicom da ti radnici obavljaju djelatnost u svojstvu zaposlenih osoba u toj državi članici za djecu koja su kod njih smještena na temelju sudske odluke, iako sva djeca koja su smještena u obitelj na temelju sudske odluke i koja borave u navedenoj državi članici imaju pravo primati taj doplatok koji se isplaćuje fizičkoj ili pravnoj osobi koja ima pravo na skrb nad djetetom i kod koje dijete ima zakonit domicil te stvarno i neprekidno boravište? Može li na odgovor na postavljeno pitanje utjecati činjenica da pogranični radnik uzdržava to dijete?

⁽¹⁾ Naziv ovog predmeta je izmišljen. Ne odgovara stvarnom imenu nijedne od stranka u postupku.

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji (SL 2011., L 141, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 264.)

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 5., svezak 3., str. 160. i ispravak SL 2020., L 415, str. 88.)

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2009., L 284, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 171. i ispravak SL 2016., L 288, str. 58.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2023. uputio Landesgericht Korneuburg (Austrija) – AA AG/VM, AG GmbH

(Predmet C-33/23, Schwarzder) ⁽¹⁾

(2023/C 155/37)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Korneuburg

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: AA AG

Druge stranke u postupku: VM, AG GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. točku (a) Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽²⁾ u vezi sa Sporazumom između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o zračnom prometu od 21. lipnja 1999., kako je izmijenjen Odlukom br. 2/2010 Odbora za zračni promet Zajednica/Švicarska od 26. studenoga 2010. ⁽³⁾ tumačiti na način da je let koji se sastoji od dvaju letova s polazištem na državnom području Švicarske Konfederacije, mjestom presjedanja na državnom području države članice i konačnim odredištem na državnom području treće zemlje (što je let čiji je stvarni zračni prijevoznik usto prijevoznik Zajednice) obuhvaćen područjem primjene Uredbe br. 261/2004?

2. Treba li članak 3. stavak 1. točku (b) Uredbe (EZ) br. 261/2004 u vezi sa Sporazumom između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o zračnom prometu od 21. lipnja 1999., kako je izmijenjen Odlukom br. 2/2010 Odbora za zračni promet Zajednica/Švicarska od 26. studenoga 2010., tumačiti na način da je let koji se sastoji od dvaju letova s polazištem na državnom području treće zemlje, mjestom presjedanja na državnom području države članice i konačnim odredištem na državnom području Švicarske Konfederacije, što je let čiji je stvarni zračni prijevoznik prijevoznik Zajednice, obuhvaćen područjem primjene Uredbe br. 261/2004?

(¹) Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

(²) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119., str. 202.)

(³) Odluka br. 2/2010 Zajedničkog odbora Zajednice i Švicarske osnovanog temeljem Sporazuma između Europske Zajednice i Švicarske Konfederacije o zračnom prometu od 26. studenoga 2010. o zamjeni Priloga Sporazumu između Europske Zajednice i Švicarske Konfederacije o zračnom prometu, SL 2010., L 347, str. 54.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2023. uputio Sąd Okręgowy w Koszalinie (Poljska) –
RF/Getin Noble Bank S.A.**

(Predmet C-34/23, Getin Noble Bank)

(2023/C 155/38)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Koszalinie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: RF

Tuženik: Getin Noble Bank S.A.

Prethodno pitanje

Odnosi li se zabrana predviđena člankom 70. stavkom 1. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (¹) samo na mogućnost osiguranja novčane tražbine prisilnom naplatom ili i na pokretanje bilo kakvog postupka izricanja mjere osiguranja u odnosu na subjekt u sanaciji?

(¹) SL 2014., L 173, str. 190.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. siječnja 2023. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
Agenzia delle Entrate/PR**

(Predmet C-37/23, Giocevi (¹))

(2023/C 155/39)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Agenzia delle Entrate

Protužalitelj: PR

Prethodno pitanje

Protivi li se načelima utvrđenim u rješenju Agenzia delle Entrate/Nuova Invincibile srl u predmetu C-82/14, EU:C:2015:510, i u presudi od 17. srpnja 2008., Komisija/Italija, u predmetu C-132/06, EU:C:2008:412, zakonska odredba, poput one koja proizlazi iz članka 33. stavka 28. Legge n. 183 del 2011 (Zakon br. 183 iz 2011.), kojom se poreznim obveznicima omogućuje da ostvare povrat od 60 % iznosa koji su već plaćeni na ime PDV-a od travnja 2009. do prosinca 2010. u vezi s potresom koji je 6. travnja 2009. pogodio područje Abruzza?

(¹) Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. siječnja 2023. uputio Netherlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel (Belgija) – A, B, C, D/MS Amlin Insurance SE

(Predmet C-45/23, MS Amlin Insurance)

(2023/C 155/40)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Netherlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A, B, C, D

Tuženik: MS Amlin Insurance SE

Prethodno pitanje

Treba li članak 17. stavak 1. Direktive (EU) 2015/2302 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ tumačiti na način da se njime propisano pružanje jamčevine za povrat svih plaćanja izvršenih od strane putnika ili u njegovo ime također primjenjuje ako je putnik raskinuo ugovor o putovanju u paket aranžmanu zbog izvanrednih okolnosti koje se nisu mogle izbjeći u smislu članka 12. stavka 2. te direktive i ako je nakon raskida ugovora o putovanju u paket aranžmanu zbog tog razloga, ali prije stvarnog povrata tih iznosa putniku organizator putovanja proglašen nesolventnim, zbog čega putnik trpi financijski gubitak i posljedično snosi gospodarski rizik u slučaju nesolventnosti organizatora putovanja?

(¹) SL 2015., L 326, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2023. uputilo Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – Y. N./Republika Slovenija

(Predmet C-58/23, Abboudnam (¹))

(2023/C 155/41)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Upravno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Y. N.

Tuženik: Republika Slovenija

Prethodno pitanje

Treba li članak 46. stavak 4. Direktive 2013/32⁽¹⁾, u vezi s člankom 47. Povelje⁽²⁾, tumačiti na način da mu se protivi nacionalno postupovno pravilo, kao što je članak 70. stavak 1. druga rečenica ZMZ-1, kojim se za podnošenje tužbe protiv odluke kojom nadležno tijelo odbija zahtjev kao očito neosnovan u okviru ubrzanog postupka predviđa prekluzivni rok od tri dana od dana dostave takve odluke, uključujući praznike i neradne dane, pri čemu taj rok može isteći krajem prvog sljedećeg radnog dana?

⁽¹⁾ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

⁽²⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena) (SL 2013., L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249. i ispravci SL 2020., L 76, str. 38. i SL 2020., L 415, str. 90.)

⁽³⁾ Povelja Europske unije o temeljnim pravima (SL 2012., C 326, str. 391.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. veljače 2023. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – kazneni postupak protiv S.Z.**(Predmet C-67/23, W. GmbH)**

(2023/C 155/42)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Optuženik: S.Z.

Osoba kojoj su oduzeti predmeti: W. GmbH.

Druga stranka u postupku: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Prethodna pitanja

1. Treba li izraz „podrijetlom iz Burme/Mjanmara” iz članka 2. stavka 2. točke (a) podtočke i. Uredbe (EZ) br. 194/2008⁽¹⁾ tumačiti na način da nijedan od sljedećih načina obrade trupaca tikovine koja raste u Mjanmaru u trećoj državi (u ovom slučaju: Tajvan) ne uzrokuje promjenu podrijetla, tako da je u pogledu tikovine koja je obrađena na odgovarajući način i dalje riječ o „robi podrijetlom iz Burme/Mjanmara”:

— okresivanje i okoravanje trupaca tikovine;

— rezanje trupaca tikovine u četvrtače (*teak squares*) (okresani i okorani trupci izrezani u drvene kocke);

— piljenje trupaca tikovine u daske ili panele (drvo obrađeno po dužini)?

2. Treba li izraz „izvezena iz Burme/Mjanmara” iz članka 2. stavka 2. točke (a) podtočke ii. Uredbe (EZ) br. 194/2008 tumačiti na način da obuhvaća samo robu koja je izravno uvezena iz Mjanmara u Europsku uniju, tako da roba koja je najprije otpremljena u treću državu (u ovom slučaju: Tajvan) te od tamo dalje prevezena u Europsku uniju nije obuhvaćena tim pravilom, i to neovisno o tome je li u trećoj državi obrađena ili prerađena na način koji predstavlja temelj za utvrđivanje podrijetla?

3. Treba li članak 2. stavak 2. točku (a) podtočku i. Uredbe (EZ) br. 194/2008 tumačiti na način da potvrda o podrijetlu robe koju je izdala treća država (u ovom slučaju: Tajvan), iz koje proizlazi da su ispiljeni odnosno izrezani trupci tikovine podrijetlom iz Mjanmara tom obradom u trećoj državi postali roba podrijetlom iz te države, nije obvezujuća za ocjenu povrede zabrane uvoza iz članka 2. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 194/2008?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 194/2008 od 25. veljače 2008. o produljenju i pooštavanju mjera ograničavanja u pogledu Burme/Mjanmara i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 817/2016 (SL 2008., L 66, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 3., str. 81.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2023. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) –
FJ/Agrárminiszter**

(Predmet C-79/23 Kaszamas) (¹)

(2023/C 155/43)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FJ

Tuženik: Agrárminiszter

Prethodna pitanja

1. Primjenjuje li se pojam nalaza definiran u članku 35. Uredbe (EZ) br. 1290/2005 o financiranju zajedničke poljoprivredne politike (²) pri tumačenju i primjeni članka 58. trećeg stavka Uredbe (EZ) br. 1122/2009 (³)?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo prethodno pitanje, treba li pojam nalaza definiran u članku 35. Uredbe br. 1290/2005 tumačiti na način da se kalendarskom godinom prvog upravnog ili sudskog nalaza treba smatrati kalendarsku godinu u kojoj tijelo koje odlučuje o upravnom postupku pokrenutom na temelju zahtjeva
 - poduzme prve radnje u svrhu prikupljanja dokaza u okviru kojih utvrdi postojanje nepravilnosti, a to je u ovom predmetu godina u kojoj je sastavljen nalaz koji sadržava zaključke o kontroli na terenu, ili pak
 - donese prvu odluku u pogledu merituma na temelju tih radnji u svrhu prikupljanja dokaza, ili pak
 - u okviru postupka donese konačnu odluku kojom se utvrđuje isključenje?
3. Ovisi li odgovor na drugo prethodno pitanje o činjenici da se pisana procjena koja čini nalaz može kasnije povući ili prilagoditi zbog prava na pravni lijek koje se zainteresiranoj osobi priznaje na temelju propisa, a ne kao posljedica izmjena iz upravnog ili sudskog postupka?
4. Ako je kalendarska godina nalaza kalendarska godina prve radnje u svrhu prikupljanja dokaza i ako je, kao što je to slučaj u ovom predmetu, ta radnja podrazumijevala kontrolu na terenu provedenu u nekoliko različitih navrata, treba li pojam prve radnje u svrhu prikupljanja dokaza iz članka 35. Uredbe br. 1290/2005 tumačiti na način da se odnosi na prvu kontrolu na terenu koju provodi tijelo ili na način da se odnosi na posljednju kontrolu tog tijela na terenu, u okviru koje su se uzela u obzir očitovanja i dokazi koje je podnijela zainteresirana osoba?

5. U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje, utječe li to na prethodno utvrđen sadržaj nalaza koji treba uzeti u obzir za potrebe članka 58. trećeg stavka Uredbe br. 1122/2009?

(¹) Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

(²) SL 2005., L 209, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 1., str. 44.

(³) Uredba Komisije (EZ) br. 1122/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 u pogledu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, u okviru programa izravne potpore za poljoprivrednike predviđenih u navedenoj Uredbi, kao i za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 u pogledu višestruke sukladnosti u okviru programa potpore predviđenog za sektor vina (SL 2009., L 316, str. 65.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 20., str. 231. i ispravak SL 2013., L 246, str. 3.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2023. uputio Sofijski gradski sad (Bugarska) –
Kazneni postupak protiv V.S.**

(Predmet C-80/23, Ministerstvo na vatrešnite raboti)

(2023/C 155/44)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski gradski sad

Okrivljenik

VS

Prethodna pitanja

1. Je li ispunjen zahtjev provjere „[stroge] nužno[sti]” u skladu s člankom 10. Direktive 2016/680 (¹), kako ga Sud tumači u točki 133. presude [od 26. siječnja 2023., Ministerstvo na vatrešnite raboti, C-205/21, EU:C:2023:49], ako se ona izvršava samo na temelju akta kojim je protiv neke osobe formalno podnesen prijedlog za podizanje optužnice i njezine pisane izjave kojom odbija prikupljanje biometrijskih i genetskih podataka ili je potrebno da se sudu dostavi cijeli sadržaj spisa koji mu se u skladu s nacionalnim pravom stavlja na raspolaganje u slučaju zahtjeva za dopuštenje izvršenja istražnih radnji kojima se povređuje pravo fizičkih osoba na privatnost kada se takav zahtjev podnosi u kaznenom predmetu?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, može li sud, nakon što mu je stavljen na raspolaganje spis predmeta, u okviru ocjene „[stroge] nužno[sti]” u skladu s člankom 10., u vezi s člankom 6. točkom (a) Direktive 2016/680, također provjeriti postoje li ozbiljni razlozi za vjerovati da je okrivljenik počinio kazneno djelo navedeno u prijedlogu za podizanje optužnice?

(¹) Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL 2016., L 119, str. 89. i ispravak SL 2018., L 127., str. 14.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. veljače 2023. uputio Varhoven kasacionen sad (Bugarska) –
E.N.I., Y.K.I./HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG**

(Predmet C-86/23, HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung)

(2023/C 155/45)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven kasacionen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: E.N.I., Y.K.I.

Druga stranka u postupku: HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

Prethodno pitanje

Treba li članak 16. Uredbe (EZ) br. 864/2007⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze (Uredba Rim II) tumačiti na način da se pravilom neposredne primjene u smislu tog članka može smatrati nacionalni propis poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, a kojim je primjena temeljnog načela prava države članice, kao što je načelo pravičnosti, predviđena prilikom utvrđivanja naknade za neimovinsku štetu u slučajevima u kojima je smrt bliskih osoba nastupila zbog delikta?

⁽¹⁾ SL 2007., L 199, str. 40. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 73.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. veljače 2023. uputio Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Švedska) – Parfümerie Akzente GmbH/KTF Organisation AB

(Predmet C-88/23, Parfümerie Akzente)

(2023/C 155/46)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Parfümerie Akzente GmbH

Tuženik: KTF Organisation AB

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 2. Direktive 2000/31/EZ⁽¹⁾, uzimajući u obzir općenito pravo Unije i njegovu djelotvornu provedbu, tumačiti na način da mu se protivi nacionalno zakonodavstvo koje podrazumijeva izuzimanje iz primjene nacionalnih pravila u okviru područja koordinacije, uključujući nacionalna pravila kojima se provodi Direktiva 2005/29/EZ⁽²⁾, ako davatelj usluga ima poslovni nastan u drugoj državi članici i iz nje pruža usluge informacijskog društva te ne postoje zahtjevi za primjenu bilo koje iznimke koja proizlazi iz tih nacionalnih odredbi kojima se provodi članak 3. stavak 4. [Direktive 2000/31/EZ]?
2. Obuhvaća li područje koordinacije, na temelju Direktive 2000/31/EZ, stavljanje na tržište, na internetskoj stranici prodavatelja, i prodaju na internetu proizvoda čijim se označivanjem navodno povređuju zahtjevi koji se primjenjuju na takvu robu u državi članici kupca potrošača?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje potvrđan, jesu li takvi zahtjevi, kako se primjenjuju na isporuku proizvoda i same proizvode, također isključeni iz područja koordinacije, u skladu s člankom 2. točkom (h) podtočkom ii. Direktive 2000/31/EZ, ako isporuka same robe predstavlja nužan korak u okviru stavljanja na tržište i prodaje na internetu, ili treba smatrati da isporuka same robe predstavlja dodatan element koji je neodvojiv od stavljanja na tržište i prodaje na internetu?

4. Koliko je, ako uopće, u razmatranju drugog i trećeg pitanja važna činjenica da zahtjevi primjenjivi na samu robu proizlaze iz nacionalnih odredbi kojima se provodi i dopunjuje sektorsko zakonodavstvo Unije, uključujući članak 8. stavak 2. Direktive 75/324/EEZ ⁽³⁾ i članak 19. stavak 5. Uredbe [br.] 1223/2009 ⁽⁴⁾, i koje znače da zahtjevi primjenjivi na robu moraju biti ispunjeni kako bi se roba mogla staviti na tržište ili isporučiti krajnjim potrošačima u državi članici?

- ⁽¹⁾ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) (SL 2000., L 178, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)
- ⁽²⁾ Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL 2005., L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.)
- ⁽³⁾ Direktiva Vijeća 75/324/EEZ od 20. svibnja 1975. o usklađivanju zakonodavstava država članica o aerosolnim raspršivačima (SL 1975., L 147, str. 40.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 44., str. 10.)
- ⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o kozmetičkim proizvodima (SL 2009., L 342, str. 59.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 27., str. 152.)

Žalba koju je 20. veljače 2023. podnijela PNB Banka AS protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 7. prosinca 2022. u predmetu T-275/19, PNB Banka/ESB

(Predmet C-99/23 P)

(2023/C 155/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: PNB Banka AS (zastupnik: O. Behrends, *Rechtsanwalt*)

Druge stranke u postupku: Europska središnja banka (ESB), Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- proglašni ništavom ESB-ovu odluku, dostavljenu dopisom od 14. veljače 2019., o provođenju nadzora na licu mjesta u žaliteljevim prostorijama;
- naloži ESB-u snošenje žaliteljevih troškova i troškova ovog žalbenog postupka, i
- ako Sud nije u mogućnosti donijeti odluku o meritumu, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u prilog žalbi ističe jedan žalbeni razlog, pri čemu navodi da je pobijana presuda manjkava u postupovnom smislu jer Opći sud nije postupao na odgovarajući način u pogledu zastupanja žalitelja u okviru postupka pred Općim sudom.

Opći je sud pogriješio kada je pretpostavio da pitanje u vezi s integritetom postupka pred Općim sudom nije problem sve dok se može tvrditi da problem ne bi postojao da je, hipotetski, Latvija ispunjavala svoje obveze. Time je povrijedio načelo da pravna zaštita ne smije biti samo teoretska i prividna te povrijedio članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Žalba koju je 20. veljače 2023. podnijela PNB Banka AS protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 7. prosinca 2022. u predmetu T-301/19, PNB Banka/ESB

(Predmet C-100/23 P)

(2023/C 155/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: PNB Banka AS (zastupnik: O. Behrends, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Europska središnja banka (ESB)

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- proglašni ništavom ESB-ovu odluku, dostavljenu dopisom od 1. ožujka 2019., kojom se žalitelj razvrstava kao značajan subjekt u pogledu kojeg se provodi izravan bonitetni nadzor;
- naloži ESB-u snošenje žaliteljevih troškova i troškova ovog žalbenog postupka, i
- ako Sud nije u mogućnosti donijeti odluku o meritumu, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u prilog žalbi ističe jedan žalbeni razlog, pri čemu navodi da je pobijana presuda manjkava u postupovnom smislu jer Opći sud nije postupao na odgovarajući način u pogledu zastupanja žalitelja u okviru postupka pred Općim sudom.

Opći je sud pogriješio kada je pretpostavio da pitanje u vezi s integritetom postupka pred Općim sudom nije problem sve dok se može tvrditi da problem ne bi postojao da je, hipotetski, Latvija ispunjavala svoje obveze. Time je povrijedio načelo da pravna zaštita ne smije biti samo teoretska i prividna te povrijedio članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Žalba koju je 20. veljače 2023. podnijela PNB Banka AS protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 7. prosinca 2022. u predmetu T-330/19, PNB Banka/ESB

(Predmet C-101/23 P)

(2023/C 155/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: PNB Banka AS (zastupnik: O. Behrends, *Rechtsanwalt*)

Druge stranke u postupku: Europska središnja banka (ESB), Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- proglašni ništavom odluku, dostavljenu dopisom od 21. ožujka 2019., kojom se ESB odlučio usprotiviti stjecanju kvalificiranih udjela u subjektu B;

- naloži ESB-u snošenje žaliteljevih troškova i troškova ovog žalbenog postupka, i
- ako Sud nije u mogućnosti donijeti odluku o meritumu, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u prilog žalbi ističe jedan žalbeni razlog, pri čemu navodi da je pobijana presuda manjkava u postupovnom smislu jer Opći sud nije postupao na odgovarajući način u pogledu zastupanja žalitelja u okviru postupka pred Općim sudom.

Opći je sud pogriješio kada je pretpostavio da pitanje u vezi s integritetom postupka pred Općim sudom nije problem sve dok se može tvrditi da problem ne bi postojao da je, hipotetski, Latvija ispunjavala svoje obveze. Time je povrijedio načelo da pravna zaštita ne smije biti samo teoretska i prividna te povrijedio članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Žalba koju je 20. veljače 2023. podnijela PNB Banka AS protiv presude Općeg suda (deseto vijeće) od 7. prosinca 2022. u predmetu T-230/20, PNB Banka/ESB

(Predmet C-102/23 P)

(2023/C 155/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: PNB Banka AS (zastupnik: O. Behrends, *Rechtsanwalt*)

Druge stranke u postupku: Europska središnja banka (ESB), Republika Latvija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- proglasi ništavom ESB-ovu odluku od 17. veljače 2020., ECB-SSM-220-LVPNB-1, WHD-2019-0016, o povlačenju žaliteljeva odobrenja za rad kao kreditne institucije;
- naloži ESB-u snošenje žaliteljevih troškova i troškova ovog žalbenog postupka, i
- ako stanje postupka ne dopušta da Sud donese odluku o meritumu, vrati predmet na ponovno suđenje Općem sudu.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe dva žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Opći sud počinio pogrešku u pogledu načina na koji je rješavao pitanje zastupanja žalitelja. Ovaj se žalbeni razlog sastoji od triju dijelova.

Prvo, Opći je sud pogrešno iz razmatranja isključio prvi dio postupka oduzimanja odobrenja za rad, odnosno pripremu odluke koju je provelo nadležno nacionalno tijelo.

Drugo, Opći je sud počinio pogrešku u pogledu presude od 5. studenoga 2019., *ESB i dr./Trasta Komerbanka i dr.* (C-663/17 P, C-665/17 P i C-669/17 P, EU:C:2019:923) time što je tu presudu ocijenio na način da se njome izmijenilo pravo i stoga previdio da je ESB morao ispraviti svoj prethodni propust da postupi u skladu s načelima koja je ta presuda potvrdila.

Treće, Opći je sud počinio pogrešku u pogledu ocjene ESB-ova ponašanja nakon što je ESB promijenio svoje stajalište poslije presude od 5. studenoga 2019., *ESB i dr./Trasta Komerčbanka i dr.* (C-663/17 P, C-665/17 P i C-669/17 P, EU:C:2019:923). ESB stoga nije proveo presudu Suda u dobroj vjeri.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da pobijana presuda sadržava postupovne nedostatke jer Opći sud nije pravilno postupio u odnosu na pitanje zastupanja žalitelja u okviru postupka pred Općim sudom.

Opći je sud počinio pogrešku kada je pretpostavio da pitanje u vezi s integritetom postupka pred Općim sudom nije problem sve dok se može tvrditi da problem ne bi postojao da je, hipotetski, Latvija ispunjavala svoje obveze. Time je povrijedio načelo da pravna zaštita ne smije biti samo teoretska i prividna te povrijedio članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Žalba koju je 15. veljače 2023. podnijela Trasta Komerčbanka AS protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 30. rujna 2022. u predmetu T-698/16, Trasta Komerčbanka i dr./ESB

(Predmet C-103/23 P)

(2023/C 155/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Trasta Komerčbanka AS (zastupnik: A. Rasa)

Druge stranke u postupku: Europska središnja banka, Republika Latvija, Europska komisija, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtjeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- naloži ESB-u da plati financijsku naknadu u odnosu na štetu koju je žalitelj pretrpio kao rezultat odluke ESB-a o opozivu žaliteljeve licence 3. ožujka 2016. i povezanog ponašanja koje je opisano u ovom zahtjevu;
- utvrdi da materijalna šteta iznosi najmanje 162 milijuna eura zajedno s kompenzacijskim kamatama počevši od 3. ožujka 2016. do izricanja presude u ovom predmetu i s pripadajućim zateznim kamatama od datuma izricanja presude do njezine isplate u cijelosti;
- naloži ESB-u da snosi troškove žalbe u skladu s člancima 134. i 135. Poslovnika Općeg suda

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Opći sud je u pobijanoj presudi počinio niz postupovnih pogrešaka koje su razlozi za ukidanje presude.

S obzirom na to da postoje sumnje da je O. Behrends bio u sukobu interesa kada je zastupao i Trasta Komerčbanka AS i druge tužitelje u postupku pred Općim sudom, smatra se da je žaliteljevo pravo na pošteno suđenje pred Općim sudom povrijeđeno.

Također, u skladu s latvijskim zakonom, postupak mogu preuzeti nasljednici Igora Buimistersa.

Budući da je pobijanom presudom stoga utvrđena obveza Trasta Komerčbanka AS da podmiri troškove sudskog postupka, njome se vrijeđaju prava trećih osoba – vjerovnika Trasta Komerčbanka AS. Dakle, tom presudom povrijeđena su prava trećih osoba koje nisu imale pravo sudjelovati u sudskom postupku.

Žalba koju je 2. ožujka 2023. podnio E. Breuninger GmbH & Co. protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 21. prosinca 2022. u predmetu T-260/21, E. Breuninger GmbH & Co./Europska komisija

(Predmet C-124/23 P)

(2023/C 155/52)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: E. Breuninger GmbH & Co. (zastupnik: R. Velte, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija, Savezna Republika Njemačka

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 21. prosinca 2022. u predmetu T-260/21, Breuninger/Komisija, u dijelu u kojem je tužba odbijena, a društvu E. Breuninger GmbH & Co. KG naloženo snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije,
- odluči o meritumu i poništi spornu odluku; podredno, ako Sud ne odluči o meritumu, predmet vrati na odlučivanje Općem sudu u skladu s presudom Suda, i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova postupka pred Općim sudom i Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi žalitelj ističe četiri žalbena razloga:

Kao prvo, žalitelj ističe da je Opći sud pogrešno tumačio članak 107. stavak 1. UFEU-a. Prema njegovu tekstu i *ratio legis*, prilikom ocjene učinaka pobijane odluke mora se polaziti od tržišnog natjecanja između proizvodnih grana stacionarne maloprodaje na koje *lockdown* negativno utječe a ne od promatranja na razini cijelog poduzetnika uključujući proizvodne grane na koje *lockdown* nije negativno utjecao. Opći sud je zanemario činjenicu da pobijana odredba o državnoj potpori povoljnijim postupanjem prema isključivo stacionarnim trgovcima na malo na štetu „Multi Channel” trgovaca poput žalitelja dovodi do znatnog iskrivljavanja tržišnog natjecanja u stacionarnoj maloprodaji i u online trgovini.

Kao drugo, Opći sud pogrešno je tumačio članak 107. stavak 3. točku (b) UFEU-a. Nije uzeo u obzir činjenicu da je u slučaju članka 107. stavka 3. točke (b) UFEU-a riječ o iznimci koja je povezana s pretpostavkama primjene članka 101. stavka 1. UFEU-a. Zbog te pogreške u ocjeni Opći sud zanemario je činjenicu da je Komisija prilikom svojeg ispitivanja počinila pogrešku u ocjeni time što nije uzela u obzir učinke odredbe o državnoj potpori kojom se iskrivljava tržišno natjecanje. Osim toga, selektivnošću potpore koja je nastala primijenjenim kriterijem prihvatljivosti „gubitak prometa na razini poduzetnika” povređuje se načelo jednakog postupanja jer se njome nejednako postupa prema žalitelju iako zatvaranja u proizvodnoj grani „stacionarna maloprodaja” na njega jednako negativno utječu kao i na konkurente prema kojima se povoljnije postupa.

Kao treće, Opći sud je pogrešno tumačio i kategorizirao Komisijin Privremeni okvir na kojem je zasnovana pobijana odredba o državnoj potpori. Privremenim okvirom ne zahtijeva se ugrožavanje opstanka poduzetnika na koje *lockdown* negativno utječe. Svrha potpora nije podupiranje poduzetnika u poteškoćama nego štoviše pružanje poduzetnicima na koje *lockdown* negativno utječe privremene potpore radi nastavka poslovanja predmetnih grana proizvodnje i izbjegavanje skupih i nepovratnih restrukturiranja. Privremenim okvirom stoga se ne nalaže promatranje na razini poduzetnika nego ono koje se odnosi na proizvodne grane za koje postoji rizik zatvaranja.

Kao četvrto, žalitelj ističe da je Opći sud pogrešno tumačio i načelo proporcionalnosti utvrđeno u članku 5. stavku 4. UFEU-a. Kriterij prihvatljivosti koji se temelji na promatranju na razini poduzetnika nije ni prikladan ni nužan za postizanje svrhe odredbe o potpori, odnosno da se podmirenjem nepokrivenih fiksnih troškova proizvodnim granama na koje negativno utječu zatvaranja zbog pandemije bolesti COVID-19 omogući nastavak poslovanja. Ozbiljno iskrivljavanje tržišnog natjecanja koje je nastupilo zbog kriterija prihvatljivosti na kojem se potpora temelji nije prikladno ni kako bi se postigla – pogrešna – svrha odredbe o potpori. Proporcionalnost pobijane odredbe o potpori ne može se opravdati samo zahtjevom ekonomičnog korištenja proračunskih sredstava, tim više što se potpore za fiksne troškove dodjeljuju privilegiranim stacionarnim trgovcima na malo neovisno o njihovoj profitabilnosti i kapitalizaciji.

Žalba koju je 2. ožujka 2022. podnio FALKE KGaA protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 21. prosinca 2023. u predmetu T-306/21, Falke KGaA/Europska komisija

(Predmet C-127/23 P)

(2023/C 155/53)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: FALKE KGaA (zastupnik: R. Velte, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Savezna Republika Njemačka

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 21. prosinca 2022. u predmetu T-306/21, Falke/Komisija, u dijelu u kojem je tužba odbijena (točka 1. izreke presude) a društvu Falke KGaA naloženo snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije (točka 2. izreke presude);
- odluči o meritumu i poništi spornu odluku; podredno, ako Sud ne odluči o meritumu, predmet vrati na odlučivanje Općem sudu u skladu s presudom Suda, i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova postupka pred Općim sudom i Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi žalitelj ističe četiri žalbena razloga:

Kao prvo, žalitelj ističe da je Opći sud pogrešno tumačio članak 107. stavak 1. UFEU-a. Prema njegovu tekstu i *ratio legis*, prilikom ocjene učinaka pobijane odluke mora se polaziti od tržišnog natjecanja između proizvodnih grana stacionarne maloprodaje na koje *lockdown* negativno utječe a ne od promatranja na razini cijelog poduzetnika uključujući proizvodne grane na koje *lockdown* nije negativno utjecao. Opći sud je zanemario činjenicu da pobijana odredba o državnoj potpori povoljnijim postupanjem prema isključivo stacionarnim trgovcima na malo na štetu „Multi Channel” trgovaca poput žalitelja dovodi do znatnog iskrivljavanja tržišnog natjecanja u stacionarnoj maloprodaji i u online trgovini.

Kao drugo, Opći sud pogrešno je tumačio članak 107. stavak 3. točku (b) UFEU-a. Nije uzeo u obzir činjenicu da je u slučaju članka 107. stavka 3. točke (b) UFEU-a riječ o iznimci koja je povezana s pretpostavkama primjene članka 101. stavka 1. UFEU-a. Zbog te pogreške u ocjeni Opći sud zanemario je činjenicu da je Komisija prilikom svojeg ispitivanja počinila pogrešku u ocjeni time što nije uzela u obzir učinke odredbe o državnoj potpori kojom se iskrivljava tržišno natjecanje. Osim toga, selektivnošću potpore koja je nastala primijenjenim kriterijem prihvatljivosti „gubitak prometa na razini poduzetnika” povređuje se načelo jednakog postupanja jer se njome nejednako postupa prema žalitelju iako zatvaranja u proizvodnoj grani „stacionarna maloprodaja” na njega jednako negativno utječu kao i na konkurente prema kojima se povoljnije postupa.

Kao treće, Opći sud je pogrešno tumačio i kategorizirao Komisijin Privremeni okvir na kojem je zasnovana pobijana odredba o državnoj potpori. Privremenim okvirom ne zahtijeva se ugrožavanje opstanka poduzetnika na koje *lockdown* negativno utječe. Svrha potpora nije podupiranje poduzetnika u poteškoćama nego štoviše pružanje poduzetnicima na koje *lockdown* negativno utječe privremene potpore radi nastavka poslovanja predmetnih grana proizvodnje i izbjegavanje skupih i nepovratnih restrukturiranja. Privremenim okvirom stoga se ne nalaže promatranje na razini poduzetnika nego ono koje se odnosi na proizvodne grane za koje postoji rizik zatvaranja.

Kao četvrto, žalitelj ističe da je Opći sud pogrešno tumačio i načelo proporcionalnosti utvrđeno u članku 5. stavku 4. UFEU-a. Kriterij prihvatljivosti koji se temelji na promatranju na razini poduzetnika nije ni prikladan ni nužan za postizanje svrhe odredbe o potpori, odnosno da se podmirenjem nepokrivenih fiksnih troškova proizvodnim granama na koje negativno utječu zatvaranja zbog pandemije bolesti COVID-19 omogući nastavak poslovanja. Ozbiljno iskrivljavanje tržišnog natjecanja koje je nastupilo zbog kriterija prihvatljivosti na kojem se potpora temelji nije prikladno ni kako bi se postigla – pogrešna – svrha odredbe o potpori. Proporcionalnost pobijane odredbe o potpori ne može se opravdati samo zahtjevom ekonomičnog korištenja proračunskih sredstava, tim više što se potpore za fiksne troškove dodjeljuju privilegiranim stacionarnim trgovcima na malo neovisno o njihovoj profitabilnosti i kapitalizaciji.

Tužba podnesena 10. ožujka 2023. – Europska komisija/Republika Poljska

(Predmet C-147/23)

(2023/C 155/54)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Owsiany-Hornung, J. Baquero Cruz, agenti)

Tuženik: Republika Poljska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Poljska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 26. stavaka 1. i 3. Direktive (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (!) jer nije donijela zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s tom direktivom te jer nije o njima obavijestila Komisiju;
- naloži Republici Poljskoj da Komisiji plati paušalni iznos koji odgovara višem od sljedeća dva iznosa: (i) iznosu od 13 700 eura dnevno pomnoženom s brojem dana proteklih od dana nakon isteka roka za prenošenje određenog u ovoj Direktivi do dana otklanjanja povrede ili, ako nije otklonjena, dana objave presude u ovom postupku; (ii) minimalnom paušalnom iznosu od 3 836 000 eura;
- ako se povreda obveza utvrđena u prvoj alineji nastavi do dana objave presude u ovom predmetu, naloži Republici Poljskoj da Komisiji plati iznos novčane kazne u visini od 53 430 eura za svaki dan kašnjenja od dana objave presude u ovom predmetu do dana kada Republika Poljska ispuní obveze koje ima na temelju Direktive i
- naloži Republici Poljskoj snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Direktivom (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća uspostavlja se učinkovit sustav zaštite za osobe koje rade za privatnu ili javnu organizaciju ili su u kontaktu s njom kada prijavljuju povrede prava Unije u određenim područjima tog prava. U skladu s člankom 26. stavkom 1. te direktive, države članice bile su dužne staviti na snagu zakone i druge propise potrebne za usklađivanje tom direktivom najkasnije do 17. prosinca 2021. U skladu s trećim stavkom te odredbe, države članice također su bile dužne odmah dostaviti Komisiji tekstove donesenih odredbi.

Komisija je 27. siječnja 2022. poslala službenu opomenu Republici Poljskoj. Dana 15. srpnja 2022. Komisija je Republici Poljskoj poslala obrazloženo mišljenje. Unatoč tomu, Republika Poljska još nije donijela mjere za prenošenje niti je o njima obavijestila Komisiju.

(¹) SL 2019., L 305, str. 17.

Tužba podnesena 14. ožujka 2023. – Europska komisija/Savezna Republika Njemačka

(Predmet C-149/23)

(2023/C 155/55)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz i L. Mantl, odvjetnici)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Savezna Republika Njemačka, time što nije donijela zakone i druge propise potrebne za prenošenje Direktive (EU) 2019/1937 (¹) ili u svakom slučaju Komisiji nije priopćila navedene zakone i druge propise, povrijedila svoje obveze koje ima na temelju 26. stavaka 1. i 3. te direktive;
- odredi da se Saveznoj Republici Njemačkoj naloži plaćanje paušalnog iznosa koji odgovara višem od dva sljedeća iznosa: (i) dnevnog iznosa od 61 600 eura, pomnoženog s brojem dana između dana isteka roka za prenošenje navedenog u direktivi i dana prestanka povrede ili, ako se to nije dogodilo, dana proglašenja ove presude; (ii) minimalnog paušalnog iznosa od 17 248 000 eura;
- odredi da se u slučaju da se povreda iz stavka 1. nastavi do dana proglašenja presude u ovom predmetu, Saveznoj Republici Njemačkoj naloži plaćanje novčane kazne u iznosu od 240 240 eura po danu kašnjenja od dana proglašenja presude u ovom predmetu, dok ne ispuni svoje obveze iz direktive.
- naloži Saveznoj Republici Njemačkoj snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Svojom tužbom Komisija Saveznoj Republici Njemačkoj prigovara da je povrijedila svoje obveze iz Direktive 2019/1937 kojom se treba stvoriti učinkovit sustav za zaštitu osoba koje rade za javnu ili privatnu organizaciju ili su u kontaktu s takvom organizacijom kada prijavljuju povrede prava Unije u određenim područjima. U skladu s člankom 26. stavkom 1. direktive, države članice moraju staviti na snagu odnosno donijeti zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom najkasnije do 17. prosinca 2021. Nadalje, u skladu s člankom 26. stavkom 3. direktive, države članice dužne su Komisiji odmah dostaviti donesene zakone i druge propise.

Prema Komisijinu mišljenju, Njemačka još nije donijela mjere radi potpune provedbe direktive ili ih u svakom slučaju Komisiji nije priopćila više od 13 mjeseci nakon isteka roka za provedbu.

(¹) Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL 2019., L 305, str. 17.)

Tužba podnesena 13. ožujka 2023. – Europska komisija/Veliko Vojvodstvo Luksemburg**(Predmet C-150/23)**

(2023/C 155/56)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz, F. Blanc i T. Materne, agenti)

Tuženik: Veliko Vojvodstvo Luksemburg

Tužbeni zahtjevi

Europska komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Veliko Vojvodstvo Luksemburg nije ispunilo obveze koje ima na temelju članka 26. stavaka 1. i 3. Direktive (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije ⁽¹⁾ jer nije donijelo zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s navedenom direktivom i jer nije priopćilo Komisiji navedene odredbe;
- naloži Luksemburgu da plati Komisiji paušalni iznos koji odgovara najvećem iznosu među sljedećima: (i) iznos od 900 eura po danu pomnožen s brojem dana koji su protekli između dana nakon isteka roka za prenošenje navedene direktive i dana kada prestane povreda ili, ako povreda ne prestane, dana kada se donese presuda u ovom postupku; ii. minimalni paušalni iznos od 252 000 eura;
- u slučaju da se s povredom utvrđenom u prvoj alineji nastavi do dana donošenja presude u ovom predmetu, naloži Luksemburgu da plati Komisiji novčanu kaznu od 3 150 eura po danu zakašnjenja od dana donošenja navedene presude do dana kada Luksemburg ispuni svoje obveze na temelju navedene Direktive; i
- naloži Luksemburgu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Prema mišljenju Komisije, Direktivom (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije utvrđuje se djelotvoran sustav zaštite osoba koje rade u privatnoj ili javnoj organizaciji ili koje imaju veze s tim organizacijama kada prijave povrede prava Unije u određenim područjima.

U skladu s člankom 26. stavkom 1. te direktive, države članice su trebale staviti na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s tom direktivom do 17. prosinca 2021. U skladu sa stavkom 3. tog članka, države članice također su morale Komisiji odmah dostaviti tekst tih odredaba.

Komisija je Luksemburgu 21. siječnja 2022. uputila službenu opomenu. Komisija mu je 15. srpnja 2022. uputila obrazloženo mišljenje. Međutim, Luksemburg još uvijek nije donio mjere prenošenja niti ih je priopćio Komisiji.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL 2019., L 305, str. 17.)

Tužba podnesena 13. ožujka 2023. – Europska komisija/Češka Republika**(Predmet C-152/23)**

(2023/C 155/57)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Salyková, J. Baquero Cruz, agenti)

Tuženik: Češka Republika

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Češka Republika povrijedila obveze koje ima na temelju članka 26. stavaka 1. i 3. Direktive (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije⁽¹⁾ jer nije donijela zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s tom direktivom te jer nije o njima obavijestila Komisiju;
- naloži Češkoj Republici da Komisiji plati paušalni iznos koji odgovara višem od sljedeća dva iznosa: (i) iznosu od 4 900 eura dnevno pomnoženom s brojem dana proteklih od dana nakon isteka roka za prenošenje određenog u ovoj Direktivi do dana otklanjanja povrede ili, ako nije otklonjena, dana objave presude u ovom postupku; (ii) minimalnom paušalnom iznosu od 1 372 000 eura;
- ako se povreda obveza utvrđena u prvoj alineji nastavi do dana objave presude u ovom predmetu, naloži Češkoj Republici da Komisiji plati iznos novčane kazne u visini od 19 110 eura za svaki dan kašnjenja od dana objave presude u ovom predmetu do dana kada Češka Republika ispuní obveze koje ima na temelju Direktive i
- naloži Češkoj Republici snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Direktivom (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća uspostavlja se učinkovit sustav zaštite za osobe koje rade za privatnu ili javnu organizaciju ili su u kontaktu s njom kada prijavljuju povrede prava Unije u određenim područjima tog prava. U skladu s člankom 26. stavkom 1. te direktive, države članice bile su dužne staviti na snagu zakone i druge propise potrebne za usklađivanje tom direktivom najkasnije do 17. prosinca 2021. U skladu s trećim stavkom te odredbe, države članice također su bile dužne odmah dostaviti Komisiji tekstove donesenih odredbi.

Komisija je 27. siječnja 2022. poslala službenu opomenu Češkoj Republici. Dana 15. srpnja 2022. Komisija je Češkoj Republici poslala obrazloženo mišljenje. Unatoč tomu, Češka Republika još nije donijela mjere za prenošenje niti je o njima obavijestila Komisiju.

⁽¹⁾ SL 2019., L 305, str. 17.

Tužba podnesena 14. ožujka 2023. – Europska komisija/Republika Estonija**(Predmet C-154/23)**

(2023/C 155/58)

Jezik postupka: estonski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz i L. Maran, agenti)

Tuženik: Republika Estonija

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Estonija povrijedila svoje obveze koje ima na temelju članka 26. stavaka 1. i 3. Direktive (EU) 2019/1937 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije time što nije donijela sve zakone i druge propise potrebne za prenošenje te direktive ili Komisiji nije priopćila te zakone i druge propise;
- odredi da se Republici Estoniji naloži plaćanje Komisiji paušalnog iznosa koji odgovara višem od dva sljedeća iznosa: (i) dnevnog iznosa od 600 eura, pomnoženog s brojem dana između dana isteka roka za prenošenje navedenog u direktivi i dana prestanka povrede ili, ako se to nije dogodilo, dana proglašenja ove presude; (ii) minimalnog paušalnog iznosa od 168 000 eura;
- odredi da se u slučaju da se povreda iz stavka 1. nastavi do dana proglašenja presude u ovom predmetu Republici Estoniji naloži plaćanje novčane kazne u iznosu od 2 340 eura po danu kašnjenja od dana proglašenja presude u ovom predmetu, dok ne ispuni svoje obveze iz direktive;
- naloži Republici Estoniji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Direktivom (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije treba se stvoriti učinkovit sustav za zaštitu osoba koje rade za javnu ili privatnu organizaciju ili su u kontaktu s takvom organizacijom te prijavljuju povrede prava Unije u određenim područjima.

U skladu s člankom 26. stavkom 1. direktive, države članice moraju staviti na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom najkasnije do 17. prosinca 2021. Nadalje, u skladu s člankom 26. stavkom 3. direktive, države članice dužne su Komisiji odmah dostaviti tekst donesenih mjera.

Budući da Komisija od Estonije nije dobila nikakvo priopćenje o donošenju propisa koji su potrebni za ispunjavanje obveza iz direktive, 27. siječnja 2022. uputila je Estoniji pismo opomene. S obzirom na to da je Republika Estonija nije obavijestila o prenošenju direktive, Komisija je dopisom od 15. srpnja 2022. Estoniji uputila obrazloženo mišljenje u kojem je od nje zatražila da poduzme mjere potrebne da u roku od dva mjeseca nakon dostave obrazloženog mišljenja ispuni svoje obveze.

Republika Estonija još nije donijela mjere potrebne za potpuno prenošenje direktive ili ih Komisiji nije priopćila.

⁽¹⁾ SL 2019., L 305, str. 17.

Tužba podnesena 14. ožujka 2023. – Europska komisija/Mađarska

(Predmet C-155/23)

(2023/C 155/59)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz i A. Tokár, agenti)

Tuženik: Mađarska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- (1) utvrdi da Mađarska nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 26. stavaka 1. i 3. Direktive (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije ⁽¹⁾ jer nije donijela zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s navedenom direktivom i jer ih nije priopćila Europskoj komisiji.
- (2) naloži Mađarskoj da plati Europskoj komisiji najveći iznos među sljedećima: i. iznos od 3 500 eura po danu, pomnožen s brojem dana koji su protekli između dana kada istječe rok za prenošenje navedene direktive i dana kada prestane povreda ili, ako povreda ne prestane, dana kada se donese presuda u ovom postupku ili ii. minimalni paušalni iznos od 980 000 eura.
- (3) u slučaju da se s povredom obveza utvrđenom u skladu s prvim zahtjevom nastavi na datum donošenja presude u ovom predmetu, naloži Mađarskoj da plati Europskoj komisiji novčanu kaznu od 13 650 eura po danu zakašnjenja od dana donošenja presude u ovom predmetu do dana kada ispuní obveze koje ima na temelju navedene direktive.
- (4) naloži Mađarskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Direktivom (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije utvrđuje se djelotvoran sustav zaštite osoba koje rade u privatnom ili javnom sektoru ili koje imaju veze s tim sektorima i koje prijave povrede prava Unije u određenim područjima. U skladu s člankom 26. stavkom 1. navedene direktive, države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s tom direktivom do 17. prosinca 2021. U stavku 3. istog članka određuje se da države članice Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Komisija je Mađarskoj 27. siječnja 2022. uputila službenu opomenu a 22. srpnja 2022. obrazloženo mišljenje. Međutim, Mađarska nije ni donijela zakone ni druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s navedenom direktivom niti ih je priopćila Komisiji.

⁽¹⁾ SL 2019., L 305, str. 17.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Sánchez-Gavito León/Vijeće i Komisija

(Predmet T-100/21) ⁽¹⁾

(„Međunarodni savjetodavni odbor za pamuk – Odluka (EU) 2017/876 – Osoblje međunarodne organizacije kojoj je pristupila Unija – Sporazum o uvjetima prestanka tužiteljčina radnog odnosa – Tužba zbog propusta – Djelomično nepostojanje poziva na djelovanje – Nepostojanje aktivne procesne legitimacije – Nedopuštenost – Odgovornost – Uzročna veza”)

(2023/C 155/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: Maria del Carmen Sánchez-Gavito León (Reston, Virginia, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: M. Veissiere, odvjetnica)

Tuženici: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Antoniadis, M. Bauer i A. Boggio-Tomasaz, agenti), Europska komisija (zastupnici: T. Lilamand i M. Monfort, agenti)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članaka 265. i 268. UFEU-a tužiteljica – španjolska državljanka i bivša službenica Međunarodnog savjetodavnog odbora za pamuk (ICAC), kojem je Unija pristupila donošenjem Odluke Vijeća (EU) 2017/876 od 18. svibnja 2017. o pristupanju Europske unije Međunarodnom savjetodavnom odboru za pamuk (ICAC) (SL 2017., L 134, str. 23.) – zahtijeva, s jedne strane, da se utvrdi nezakonit propust Vijeća Europske unije i Europske komisije zbog toga što su navedene institucije nezakonito propustile djelovati nakon što im je ona uputila službeni poziv i, s druge strane, da joj se naknadi šteta koju je navodno pretrpjela zbog postupanja Vijeća, Komisije i njihovih službenika, koji su propustili djelovati iako su bili svjesni činjenice da je bila žrtva uznemiravanja od strane izvršnog direktora ICAC-a, da potonji nije poštovao sporazum o uvjetima prestanka njezina radnog odnosa u tajništvu te organizacije te da nije postojalo nijedno pravno sredstvo koje bi joj omogućilo da istakne svoje prigovore.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Mariji del Carmen Sánchez-Gavito León nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 182, 10. 5. 2021.

Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Bugarska/Komisija

(Predmet T-235/21) ⁽¹⁾

(„EFJP i EPFRR – Izdaci isključeni iz financiranja – Troškovi nastali za Bugarsku – Promidžbene aktivnosti – OLAF-ovo izvješće o istrazi – Potvrda o sukladnosti – Obveza obrazlaganja”)

(2023/C 155/61)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: Republika Bugarska (zastupnici: T. Mitova i L. Zaharieva, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Koleva, J. Aquilina i A. Sauka, agenti)

Predmet

Republika Bugarska svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU, traži poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2021/261 od 17. veljače 2021. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih rashoda nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2021., L 59, str. 10.), u dijelu u kojoj se odnosi na određene troškove koji su joj nastali.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Republici Bugarskoj nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 263, 5. 7. 2021.

Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Sympatex Technologies/EUIPO – Liwe Española (Sympathy Inside)

(Predmet T-372/21) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije Sympathy Inside – Raniji verbalni žig Europske unije INSIDE. – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Članak 15. stavak 1. drugi podstavak točka (a) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 18. stavak 1. drugi podstavak točka (a) Uredbe 2017/1001) – Nepostojanje izmjene razlikovnog karaktera”)

(2023/C 155/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sympatex Technologies GmbH (Unterföhring, Njemačka) (zastupnik: E. Strauß, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: G. Predonzani i D. Gája, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Liwe Española, SA (Puente Tocinos, Španjolska) (zastupnik: Á. Pérez Lluna, odvjetnik)

Predmet

Svojom tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 26. travnja 2021. (predmet R 1777/2018-5).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Sympatex Technologies GmbH nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 329, 16. 8. 2021.

Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Assaad/Vijeće(Predmet T-426/21) ⁽¹⁾**(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja protiv Sirije – Zamrzavanje financijskih sredstava – Pogreške u ocjeni – Retroaktivnost – Legitimna očekivanja – Pravna sigurnost – Pravomoćnost”)**

(2023/C 155/63)

Jezik postupka: engleski

StrankeTužitelj: Nizar Assaad (Bejrut, Libanon) (zastupnici: M. Lester, KC, G. Martin i C. Enderby Smith, *solicitors*)Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: T. Haas i M. Bishop, *agenti*)**Predmet**

Tužbom koja se temelji na članku 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje Provedbene odluke Vijeća (ZVSP) 2021/751 od 6. svibnja 2021. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2021., L 160, str. 115.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2021/743 od 6. svibnja 2021. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2021., L 160, str. 1.), Odluke Vijeća (ZVSP) 2022/849 od 30. svibnja 2022. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2022., L 148, str. 52.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2022/840 od 30. svibnja 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2022., L 148, str. 8.) u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega.

Izreka

1. Poništavaju se Provedbena odluka Vijeća (ZVSP) 2021/751 od 6. svibnja 2021. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije, Provedbena uredba Vijeća (EU) 2021/743 od 6. svibnja 2021. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji, Odluka Vijeća (ZVSP) 2022/849 od 30. svibnja 2022. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2022/840 od 30. svibnja 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji u dijelu u kojem se odnose na Nizara Assaada.
2. Učinci Odluke 2022/849 održavaju se na snazi u odnosu na N. Assada do dana isteka žalbenog roka ili, u slučaju podnošenja žalbe u tom roku, do eventualnog odbijanja žalbe.
3. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 338, 23. 8. 2021.

**Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Soci  t   des produits Nestl  /EUIPO – The a2 Milk Company
(A 2)**

(Predmet T-759/21) ⁽¹⁾

**(„  ig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena
Europska unija – Figurativni   ig A 2 – Ranija međunarodna registracija – Figurativni   ig THE a2 MILK
COMPANY THE a2 MILK COMPANY – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u
zabludu –   lanak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2023/C 155/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Soci  t   des produits Nestl   SA (Vevey, Švicarska) (zastupnici: A. Jaeger-Lenz i J. Thomsen, odvjetnice)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Nicol  s G  mez i M. Eberl, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: The a2 Milk Company Ltd (Auckland, Novi Zeland) (zastupnici: M. Hawkins, T. Dolde i C. Zimmer, odvjetnici)

Predmet

Na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 15. listopada 2021. (predmet R 2447/2020-4).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Soci  t   des produits Nestl   SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 37, 24. 1. 2022.

Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – SE/Komisija

(Predmet T-763/21) ⁽¹⁾

**(„Javna služba – Privremeno osoblje – Zapošljavanje – Pilot program Komisije za zapošljavanje mlađih
administratora – Odbijanje prijave – Uvjeti prihvatljivosti – Kriterij od najviše tri godine radnog iskustva
u struci – Jednako postupanje – Diskriminacija na temelju dobi”)**

(2023/C 155/65)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: SE (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnice)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Schima, L. Vernier i I. Melo Sampaio, agenti)

Predmet

Tužitelj svojom tužbom na temelju članka 270. UFEU-a zahtijeva, s jedne strane, poništenje odluke Europske komisije od 23. travnja 2021. kojom je odbijena njegova prijava za pilot program „Mlađi stručnjaci” i, s druge strane, naknadu štete koju je navodno pretrpio zbog te odluke.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi SE nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 73, 14. 2. 2022.

Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – PS/EIB

(Predmet T-65/22) (¹)

(„Javna služba – Osoblje EIB-a – Socijalna sigurnost – Sustav osiguranja ozljeda na radu i profesionalnih bolesti – Trajna i potpuna invalidnost – Profesionalni uzrok bolesti – Ugovor sklopljen s osiguravajućim društvom – Opseg obveza koje i dalje ima EIB”)

(2023/C 155/66)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: PS (zastupnik: S. Orlandi, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka (zastupnici: K. Carr i E. Manoukian, agenti, uz asistenciju A. Dal Ferra, odvjetnika)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 270. UFEU-a i članka 50.a Statuta Suda Europske unije tužitelj zahtijeva, kao prvo, da se poništi odluka Europske investicijske banke (EIB) od 12. srpnja 2021. u dijelu u kojem mu je ta banka odbila platiti 233 500 eura na ime naknade imovinske i neimovinske štete, kao drugo, da se EIB-u naloži da mu plati naknadu štete zbog profesionalne bolesti od koje navodno boluje i, kao treće, da se toj banci naloži plaćanje iznosa od 24 000 eura na ime naknade neimovinske štete koja mu je navodno nastala zbog zdravstvenog stanja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi PS nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 128, 21. 3. 2022.

Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Novasol/ECHA

(Predmet T-70/22) (¹)

(„REACH – Naknada za registraciju tvari – Smanjenje odobreno MSP-ima – ECHA-ina provjera izjave o veličini poduzetnika – Zahtjev za dokazivanje statusa MSP-a – Odbijanje pružanja određenih informacija – Odluka kojom se nalaže plaćanje dugovanog iznosa pristojbi i određuje upravna pristojba – Pojam „povezani poduzetnik” – Preporuka 2003/361/EZ – Obveza obrazlaganja”)

(2023/C 155/67)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Novasol (Kraainem, Belgija) (zastupnici: C. Alter i G. Bouton, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (zastupnici: F. Becker, S. Mahoney i M. Heikkilä, agenti, uz asistenciju A. Guillermé, odvjetnice)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje Odluke SME D (2021) 8531-DC Europske agencije za kemikalije (ECHA) od 25. studenoga 2021. u kojoj se utvrđuje da nije podnio potrebne dokaze kako bi ostvario pravo na smanjenje pristojbe predviđeno za srednja poduzeća zbog čega je od njega zatraženo da plati razliku između već plaćenog iznosa pristojbe i iznosa pristojbe koji se primjenjuje na velika poduzeća, kao i upravnu pristojbu u iznosu od 19 900 eura.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Novasol nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 138, 28. 3. 2022.

Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Kande Mupompa/Vijeće

(Predmet T-90/22) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na situaciju u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Ograničavanje ulaska na državna područja država članica – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba na koje se primjenjuju mjere – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Daljnje trajanje činjeničnih i pravnih okolnosti na temelju kojih su donesene mjere ograničavanja”)

(2023/C 155/68)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Alex Kande Mupompa (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillermé i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Lejeune i B. Driessen, agenti)

Predmet

Tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2021/2181 od 9. prosinca 2021. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2021., L 443, str. 75.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2021/2177 od 9. prosinca 2021. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2021., L 443, str. 3.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Alexu Kandeu Mupompi nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 148, 4. 4. 2022.

Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Amisi Kumba/Vijeće(Predmet T-92/22) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na situaciju u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Ograničavanje ulaska na državna područja država članica – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba na koje se primjenjuju mjere – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Daljnje trajanje činjeničnih i pravnih okolnosti na temelju kojih su donesene mjere ograničavanja”)

(2023/C 155/69)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Gabriel Amisi Kumba (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: B. Driessen i M.-C. Cadilhac, agenti)

Predmet

Tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2021/2181 od 9. prosinca 2021. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2021., L 443, str. 75.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2021/2177 od 9. prosinca 2021. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2021., L 443, str. 3.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Gabrielu Amisiju Kumbi nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 148, 4. 4. 2022.

Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Ramazani Shadary/Vijeće(Predmet T-93/22) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na situaciju u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Ograničavanje ulaska na državna područja država članica – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba na koje se primjenjuju mjere – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Promjena činjeničnih i pravnih okolnosti na temelju kojih su donesene mjere ograničavanja”)

(2023/C 155/70)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Lejeune i B. Driessen, agenti)

Predmet

Tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2021/2181 od 9. prosinca 2021. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2021., L 443, str. 75.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2021/2177 od 9. prosinca 2021. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2021., L 443, str. 3.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega.

Izreka

1. Odluka (ZVSP) 2021/2181 od 9. prosinca 2021. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga i Provedbena uredba (EU) 2021/2177 od 9. prosinca 2021. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo poništavaju se u dijelu u kojem se odnose na Emmanuela Ramazanija Shadaryja.
2. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 148, 4. 4. 2022.

Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Kanyama/Vijeće

(Predmet T-95/22) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na situaciju u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Ograničavanje ulaska na državna područja država članica – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba na koje se primjenjuju mjere – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Daljnje trajanje činjeničnih i pravnih okolnosti na temelju kojih su donesene mjere ograničavanja”)

(2023/C 155/71)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Célestin Kanyama (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M.-C. Cadilhac i S. Lejeune, agenti)

Predmet

Tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2021/2181 od 9. prosinca 2021. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2021., L 443, str. 75.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2021/2177 od 9. prosinca 2021. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2021., L 443, str. 3.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Célestinu Kanyami nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 148, 4. 4. 2022.

Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Kampete/Vijeće(Predmet T-96/22) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na situaciju u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Ograničavanje ulaska na državna područja država članica – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba na koje se primjenjuju mjere – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Daljnje trajanje činjeničnih i pravnih okolnosti na temelju kojih su donesene mjere ograničavanja”)

(2023/C 155/72)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Ilunga Kampete (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: B. Driessen i M.-C. Cadilhac, agenti)

Predmet

Tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2021/2181 od 9. prosinca 2021. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2021., L 443, str. 75.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2021/2177 od 9. prosinca 2021. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2021., L 443, str. 3.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Ilungi Kampeteu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 148, 4. 4. 2022.

Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Boshab/Vijeće(Predmet T-98/22) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na situaciju u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Ograničavanje ulaska na državna područja država članica – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba na koje se primjenjuju mjere – Pravo na saslušanje – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Očita pogreška u ocjeni – Daljnje trajanje činjeničnih i pravnih okolnosti na temelju kojih su donesene mjere ograničavanja”)

(2023/C 155/73)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Évariste Boshab (Kinšasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Lejeune i B. Driessen, agenti)

Predmet

Tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2021/2181 od 9. prosinca 2021. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2021., L 443, str. 75.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2021/2177 od 9. prosinca 2021. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2021., L 443, str. 3.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Évaristeu Boshabu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 148, 4. 4. 2022.

**Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Gönenç/EUIPO – Solar
(termorad ALUMINIUM PANEL RADIATOR)**

(Predmet T-172/22) (¹)

*(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije
TERMORAD ALUMINIUM PANEL RADIATOR – Raniji verbalni žig Beneluxa THERMRAD –
Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe
(EU) 2017/1001”)*

(2023/C 155/74)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Salim Selahaddin Gönenç (Konya, Turska) (zastupnik: V. Martín Santos, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Eberl i J. Ivanauskas, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Solar A/S (Vejen, Danska) (zastupnik: L. Elmggaard Sørensen, odvjetnica)

Predmet

Svojom tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 18. siječnja 2022. (predmet R 770/2021-2).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Salimu Selahaddinu Gönençu nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva Solar A/S u ovom postupku.

(¹) SL C 207, 23. 5. 2022.

Presuda Općeg suda od 8. ožujka 2023. – Prigožina/Vijeće**(Predmet T-212/22) ⁽¹⁾**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podriva ili ugrožava Ukrajina – Zamrzavanje sredstava – Ograničenja u pogledu ulaska na državna područja država članica – Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštavanje tužiteljeva imena na popis – Obitelj osobe odgovorne za djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine, odnosno stabilnost ili sigurnost u Ukrajini – Pojam „udruženje” – Pogreška u ocjeni”)

(2023/C 155/75)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Violetta Prigožina (Sankt-Peterburg, Rusija) (zastupnik: M. Cessieux, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M.-C. Cadilhac i V. Piessevaux, agenti)

Predmet

Tužitelj svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a zahtijeva poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) od 23. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ ZVSP o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 42 I, str. 98.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2022/260 od 23. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 42 I, str. 3.) u dijelu u kojem je njegovo ime uvršteno na popis osoba i subjekata navedenih u Prilogu Odluci Vijeća 2014/145/ ZVSP od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2014., L 78, str. 16.), i Prilogu I. Uredbi Vijeća (EU) br. 269/2014 od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2014., L 78, str. 6.).

Izreka

1. Poništavaju se Odluka Vijeća (ZVSP) od 23. veljače 2022., o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 42 I, str. 98.) i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2022/260 od 23. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 42 I, str. 3.), u dijelu u kojem je ime Violetta Prigožina uvršteno na popis osoba i subjekata navedenih u Prilogu Odluci 2014/145/ZVSP i Prilogu I. navedenoj uredbi.
2. Vijeće Europske unije snosit će svoje troškove i one nastale Violetti Prigožini.

⁽¹⁾ SL C 237, 20. 6. 2022.

Rješenje potpredsjednika Općeg suda od 28. veljače 2023. – Telefónica de España/Komisija**(Predmet T-170/22 R-RENV)****(„Privremena pravna zaštita – Ugovori o javnoj nabavi usluga – Sigurne transeuropske usluge za telematiku među upravama (TESTA) – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje fumus boni juris”)**

(2023/C 155/76)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Telefónica de España, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnici: F. González-Díaz, J. Blanco Carol, odvjetnici, i P. Stuart, Barrister)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. André i M. Ilkova, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: BT Global Services Belgium BV (Machelen, Belgija) (zastupnici: V. Dor, A. Lepièce i M. Vilain XIII, odvjetnici)

Predmet

Tužitelj zahtjevom na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a, traži, s jedne strane, suspenziju primjene odluke Europske komisije od 21. siječnja 2022. o pozivu na dostavu ponuda DIGIT/A 3/PR/2019/RP/010, pod nazivom „Sigurne transeuropske telematske usluge među upravama (TESTA)”, kojom se tužitelja obavještava da njegova ponuda nije odabrana u sklopu postupka javne nabave i kojom se najavljuje skorašnje potpisivanje ugovora s odabranim ponuditeljem te, s druge strane, da se Komisiji naloži odgoda potpisivanja tog ugovora.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. Ukida se rješenje od 1. travnja 2022., Telefónica de España/Komisija (T-170/22 R).
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 1. ožujka 2023. – Mazepin/Vijeće**(Predmet T-743/22 R)****(„Privremena pravna zaštita – Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja s obzirom na djelovanje Rusije kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Fumus boni juris – Hitnost – Odvagivanje interesa”)**

(2023/C 155/77)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Nikita Dmitrijevič Mazepin (Moskva, Rusija) (zastupnici: D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert i A. Bass, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J. Rurarz i P. Mahnič, agenti)

Predmet

Tužitelj svojim zahtjevom na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a traži, s jedne strane, suspenziju primjene Odluke (ZVSP) 2022/1530 od 14. rujna 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 239, str. 149.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) od 14. rujna 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (JO 2022., L 239, str. 1.), i Akta Vijeća od 15. rujna 2022. o zadržavanju njegovog imena na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju mjere ograničenja predviđene Odlukom Vijeća 2014/145/ZVSP od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2014., L 78, str. 16.), kako je izmijenjena, i Uredbe Vijeća (EU) br. 269/2014 od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (JO 2014., L 78, str. 6.), kako je izmijenjena, u dijelu u kojem se tim aktima sprečava da pregovara o zapošljavanju kao profesionalnog vozača Formule 1 ili kao vozača drugih prvenstava u motosportu koja se također ili isključivo održavaju na području Europske unije kao i da sudjeluje u Velikim nagradama, testovima, treninzima i slobodnim treninzima Formule 1 i drugim prvenstvima u motosportu, utrkama, testovima, treninzima i slobodnim treninzima koji se održavaju na području Unije i, s druge strane, odobrenje svih odgovarajućih privremenih mjera koje bi mu omogućile da pregovara o zapošljavanju kao profesionalnog vozača Formule 1 ili kao vozača drugih prvenstava u motosportu koja se također ili isključivo održavaju na području Unije, kao i odobrenje da ga kao vozača zaposle timovi koji sudjeluju u predmetnim prvenstvima te da ostvari prava i ispuni obveze koje proizlaze iz predmetnog zaposlenja, uključujući sudjelovanje u Velikim nagradama, testovima, treninzima i slobodnim treninzima Formule 1 i drugim prvenstvima, utrkama, testovima, treninzima i slobodnim treninzima moto sporta koji se održavaju na području Unije.

Izreka

1. Suspendira se primjena Odluke (ZVSP) 2022/1530 od 14. rujna 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine, Provedbene uredbe Vijeća (EU) od 14. rujna 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine i Akta Vijeća od 15. rujna 2022. o zadržavanju imena Nikita Dmitrijevič Mazepin na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju mjere ograničenja predviđene Odlukom Vijeća 2014/145/ZVSP od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine, kako je izmijenjena, i Uredbe Vijeća (EU) br. 269/2014 od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine, kako je izmijenjena, u dijelu u kojem je ime Nikite Dmitrijeviča Mazepina zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničenja i samo u onom dijelu u kojem se to pokaže nužnim kako bi mu se omogućilo da pregovara o zapošljavanju kao profesionalnog vozača Formule 1 ili kao vozača drugih prvenstava u motosportu koja se također ili isključivo održavaju na području Europske unije, kao i da sudjeluje u Velikim nagradama, testovima, treninzima i slobodnim treninzima Formule 1 i drugim prvenstvima, utrkama, testovima, treninzima i slobodnim treninzima moto sporta koji se održavaju na području Unije. U tu svrhu, Nikiti Dmitrijeviču Mazepinu dopušteno je samo, kao prvo, ući na područje Unije kako bi pregovarao i zaključio ugovore s trkačim timom ili sa sponzorima koji nisu povezani s aktivnostima Dmitrija Arkadijeviča Mazepina odnosno fizičkim ili pravnim osobama čija su imena uvrštena na popise koji se nalaze u prilogima Odluci 2014/145 i Uredbi br. 269/2014, kao drugo, ući na područje Unije kako bi sudjelovao kao titularni ili rezervni vozač u prvenstvima Formule 1 Međunarodne automobilske federacije (FIA) ili u drugim prvenstvima, na treninzima, testovima ili slobodnim treninzima, također u cilju obnavljanja svoje Super licence, kao treće, ući na područje Unije kako bi se podvrgnuo liječničkim pregledima koje propisuje FIA ili njegov trkači tim, kao četvrto, ući na područje Unije kako bi sudjelovao u trkačim aktivnostima, sponzorstvu i promociji na zahtjev svojeg trkačeg tima ili svojih sponzora, kao peto, otvoriti bankovni račun na koji mu se mogu uplaćivati plaće, bonusi, beneficije njegovog trkačeg tima i financijski doprinosi sponzora koje prihvati njegov tim i, kao šesto, koristiti se bankovnim računom i kreditnom karticom isključivo za pokrivanje troškova koji omogućuju profesionalnom vozaču da putuje unutar područja Unije, pregovara i zaključuje ugovore s trkačim timom ili sa sponzorima te da sudjeluje u prvenstvima, Velikim nagradama, utrkama, treninzima, testovima ili slobodnim treninzima u državama članicama Unije.

U slučaju zapošljavanja kao vozača Formule 1 ili kao vozača drugog prvenstva u motosportu koja se također ili isključivo održavaju na području Unije, Nikita Dmitrijevič Mazepin mora se obvezati da će se utrkivati pod neutralnom zastavom i potpisati dokument kojim se obvezuju vozači koji u tu svrhu zahtijeva FIA.

2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Presuda Općeg suda od 20. veljače 2023. – VP/Parlament

(Predmet T-83/23)

(2023/C 155/78)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: VP (zastupnik: M. Brzozowska, odvjetnica)

Tuženik: Europski parlament

Predmet

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi, na temelju članka 263. UFEU-a, Odluku br. D 314619 predsjednika Europskog parlamenta od 16. prosinca 2022. kojom je utvrđeno da je tužitelj psihički uznemiravao akreditiranu parlamentarnu asistenticu;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova postupka.

Izreka

Tužitelj u prilog svojoj tužbi navodi tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane i prava na dobru upravu;
2. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 12.a stavka 3. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije;
3. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitim pogreškama u ocjeni, povredi obveze obrazlaganja i povredi dužnosti brižnog postupanja.

Tužba podnesena 20. veljače 2023. – D’Agostino/ESB

(Predmet T-90/23)

(2023/C 155/79)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Aldo D’Agostino (Napulj, Italija) (zastupnica: M. De Siena, odvjetnica)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi i proglasi izvanugovornu odgovornost Europske središnje banke (ESB) koju zastupa predsjednica Christine Lagarde;

- a) zbog toga što je prouzročila pad vrijednosti vrijednosnih papira u vlasništvu Alda D'Agostina, pod nazivom SI FTSE. COPERP, što je dovelo do gubitka u vrijednosti od 99,47 %, ukupne vrijednosti uloženog kapitala u iznosu od 846 198,90 eura, time što je 12. ožujka 2020. Christine Lagarde, u svojstvu predsjednice ESB-a, izrekavši poznatu rečenicu „Nismo ovdje kako bismo smanjivali prinose, to nije funkcija ESB-a”, prouzročila značajno smanjenje vrijednosti obveznica na svim svjetskim burzama i 16,92 % na Milanskoj burzi, utvrđeno u postotku nezabilježenom u povijesti navedene institucije, priopćivši tom rečenicom izgovorenom na konferenciji za novinare cijelom svijetu da ESB više neće podržavati vrijednost obveznica izdanih u zemljama u poteškoćama te tako priopćivši potpunu promjenu pravca monetarne politike koju je ESB usvojio kada mu je predsjednik bio Mario Draghi, kojemu je mandat istekao u studenome 2019.;
- b) zbog toga što je navedenim postupanjem i uslijed tog strmoglavog pada indeksa Milanske burze prouzročila smanjenje vrijednosti tužiteljeve imovine;
- c) zbog toga što je prouzročila imovinsku štetu u vidu neposredne štete u iznosu od 841 809,34 eura i u vidu izmakle dobiti u iznosu od 998 683,90 eura;
- d) zbog toga što je prouzročila imovinsku štetu u ukupnom iznosu od 1 840 493,24 eura;
- e) zbog toga što je prouzročila neimovinsku štetu u vidu duševne patnje tužitelja i njegove obitelji, povredu časti, ugleda, osobnog i profesionalnog identiteta u iznosu od 1 000 000,00 eura;
- f) zbog toga što je prouzročila štetu gubitkom prilike.
- naloži ESB-u, koji zastupa predsjednica *pro tempore*, da naknadi imovinsku štetu tužitelju Aldu D'Agostinu, koja se sastoji od obične štete i izmakle dobiti, gore navedene neimovinske štete i štete zbog gubitka prilike, procijenjenih u skladu s kriterijima navedenim u mjerodavnim poglavljima i točkama ove tužbe, plaćanjem sljedećih iznosa:
 - 1 840 493,24 eura, (.), na ime imovinske štete;
 - 1 000 000,00 eura, (...), na ime neimovinske štete;
 - dakle, na plaćanje ukupnog iznosa od 2 840 493,24 eura, (.);
 - iznosa koji Opći sud odredi u skladu s pravičnosti na ime gubitka prilike;
 - na plaćanje zateznih kamata koje će se obračunati od 12. ožujka 2020., dana nastanka štetnog događaja, do potpune naknade.
 - podredno, naknadi štetu tužitelju tako što naloži ESB-u u osobi predsjednice *pro tempore* plaćanje gore navedenih vrsta štete, u različitim iznosima utvrđenima tijekom postupka, u visini utvrđenoj po pravičnosti, uključujući i vještačenjem koje će odrediti Opći sud u smislu članka 70. Poslovnika Općeg suda Europske unije.
 - sve uvećano za zatezne kamate tekuće od 12. ožujka 2020., dana nastanka štetnog događaja, do potpune naknade.
 - naloži tuženiku snošenje troškova sudskog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na odgovornosti ESB-a na temelju članka 340. trećeg stavka UFEU-a i članka 2043. talijanskog Codice civilea (Građanski zakonik) za imovinsku i neimovinsku štetu koja je nastala tužitelju.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se odnosi na načela utvrđena u sudskoj praksi Europske unije, osobito u presudama od 28. listopada 2021., Vialto Consulting/Komisija, C-650/19 P, od 9. veljače 2022., QI i dr./Komisija i ESB, T-868/16 i od 21. siječnja 2014., Klein/Komisija, T-309/10).

Navode se uvjeti koji moraju postojati za izvanugovornu odgovornost europske institucije prema građaninu Europske unije te se tvrdi da su navedeni uvjeti ispunjeni.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi primarnog i sekundarnog prava Europske unije koju je počinio ESB te zlouporaba ovlasti predsjednice.

Ističe se povreda koju je počinio ESB, zastupan po svojoj predsjednici, glede članka 127. UFEU-a, poglavlja [2.] naslovljenog „Monetarna politika“, članka 3., 10., 11., 12., 13. i 38. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, te članka 17. točki 17.2 i 17.3 Poslovnika donesenog odlukom ESB-a od 19. veljače 2004. ⁽¹⁾. Navodi se, vezano za priloženo tehničko izvješće, postojanje triju uvjeta koji su potrebni kako bi se smatralo da postoji odgovornost ESB-a i nepostojanje s tim povezanih uzroka.

4. Četvrtim tužbenim razlogom procjenjuje se, obrazlaže i dokumentira imovinska šteta, neimovinska šteta i izmakla dobit koji su nastali tužitelju.

⁽¹⁾ Odluka 2004/257/EZ Europske središnje banke od 19. veljače 2004. o donošenju Poslovnika Europske središnje banke (ESB/2004/2) (SL 2004., L 80, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 14., str. 40.), kako je izmijenjena Odlukom ESB/2014/1 Europske središnje banke od 22. siječnja 2014. (SL 2014., L 95, str. 56.)

Tužba podnesena 23. veljače 2023. – Stan/Ured europskog javnog tužitelja

(Predmet T-103/23)

(2023/C 155/80)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelj: Victor-Constantin Stan (Bukurešt, Rumunjska) (zastupnik: A. Șandru, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europskog javnog tužitelja

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da poništi odluku stalnog vijeća od 9. prosinca 2022. u kaznenom predmetu br. 1.000026/2022 po uputama Ureda europskog javnog tužitelja (u daljnjem tekstu: „odluka stalnog vijeća” ili „pobijana odluka”) i naknadne akte, kao nezakonite i neutemeljene, na temelju argumenata iznesenih u ovoj tužbi, te eventualno proglasi neprimjenjivima odredbe Poslovnika Ureda europskog javnog tužitelja koje su u suprotnosti s Uredbom Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj u biti tvrdi da je pobijana odluka stalnog vijeća br. 4 donesena protivno članku 10. Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”), kojim se zahtijeva da stalno vijeće bude sastavljeno od dva stalna člana i predsjednika istoga. Pobijanu odluku donijelo je stalno vijeće sastavljeno od samo jednog stalnog člana, osim predsjednika i osim nadzornog europskog tužitelja koji je sudjelovao u donošenju odluke.

Tužba podnesena 22. veljače 2023. – UY/Komisija

(Predmet T-108/23)

(2023/C 155/81)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: UY (zastupnik: R. Holzeisen, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da poništi:

- Provedbenu odluku ⁽¹⁾ Komisije od 3. listopada 2022. o izdavanju odobrenja za stavljanje u promet lijeka za humanu uporabu „Spikevax – elasomeran” na temelju Uredbe (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Odluke C(2021) 94 (*final*) s naknadnim izmjenama i dopunama te prethodne provedbene odluke zahtijevane tom odlukom;
- Direktivu 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu ⁽²⁾ u pogledu lijekova za naprednu terapiju – Prilog I dio IV točka 2.1. zadnja rečenica;
- Direktivu 2009/120/EZ Komisije od 14. rujna 2009. o izmjeni Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu u odnosu na lijekove za naprednu terapiju ⁽³⁾ – prilog koji se odnosi na dio IV točku 2.1. zadnju rečenicu.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: teška povreda članaka 8., 11., 26., 54., 58., 59., 86. i sljedećih, 101. i sljedećih, Priloga I, dijela I, dijela III, dijela IV Direktive 2001/83/EZ, članaka 3. do 7. i članaka 10. a, 12., 14.a Uredbe (EZ) br. 726/2004 ⁽⁴⁾ te Deklaracije Ujedinjenih naroda o ljudskom genomu i ljudskim pravima zaobilaženjem visokih standarda ispitivanja predviđenih za lijekove koji se temelje na genima
 - Isključena je primjena odredaba o stavljanju u promet lijekova za naprednu terapiju, iako su dotične tvari koje su deklarirane kao cjepiva protiv zaraznih bolesti zapravo lijekovi za gensku terapiju.
 - U svakom slučaju, posebni odbor EMA-e za naprednu terapiju nije uključen u postupak stavljanja u promet koje je nužno samo zbog genetskotehničke strukture i načina djelovanja tvari, neovisno o klasifikaciji kao lijeka za gensku terapiju.
 - Povrijeđene su i pretpostavke za stavljanje u promet cjepiva koja se temelje na genetičkoj tehnologiji.
2. Drugi tužbeni razlog: teška povreda članaka 8., 11., 26., 54., 58., 59., 86. i sljedećih, 101. i sljedećih, Prilog I, dijela I, dijela III, dijela IV Direktive 2001/83/EZ, članaka 3. do 7., članaka 10.a, 12., 14., 14.a, 20., 20.a, 25.a, 57., 81., 84.a Uredbe (EZ) br. 726/2004 te članaka 5. i 7. Uredbe (EZ) br. 507/2006 ⁽⁵⁾

Europska komisija preoblikovala je na preporuku Odbora za lijekove za humanu primjenu (CHMP) EMA-e, neovisno o neprovedbi osnovnih studija, prvotno samo uvjetno stavljanje u promet Spikevaxa (Moderna) u stavljanje u promet koje više nije bilo uvjetno, odnosno u stavljanje u promet bez posebnih uvjeta.

3. Treći tužbeni razlog: povreda Uredbe (EU) br. 536/2014 ⁽⁶⁾

Od 2021. nad cjelokupnim stanovništvom Europske unije proveden je nezakonit farmakološko-genetski i kaznenopravno relevantan eksperiment.

4. Četvrti tužbeni razlog: ništavost pobijanih provedbenih odluka zbog zlouporabe i povrede Uredbe (EZ) br. 507/2006
5. Peti tužbeni razlog: ništavost pobijanih provedbenih odluka zbog teške povrede članka 168. i 169. UFEU-a te članka 3., 35. i 38. Povelje EU-a

(¹) C(2022)7163 (*final*)

(²) SL 2001., L 311, str. 67. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

(³) SL 2009., L 242, str. 3. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 59., str. 106.)

(⁴) Uredba (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove (SL 2004., L 136, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 31., str. 18.)

(⁵) Uredba Komisije (EZ) br. 507/2006 od 29. ožujka 2006. o uvjetnom odobrenju za stavljanje u promet lijekova za humanu primjenu koji su obuhvaćeni Uredbom (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2006., L 92, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 58., str. 126.)

(⁶) Uredba (EZ) br. 536/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kliničkim ispitivanjima lijekova za primjenu kod ljudi te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/20/EZ (SL 2014., L 158, str. 1. i ispravak SL 2016., L 311, str. 25.)

Tužba podnesena 23. veljače 2023. – UY/Komisija

(Predmet T-109/23)

(2023/C 155/82)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: UY (zastupnik: R. Holzeisen, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da poništi:

- Provedbenu odluku (¹) Komisije od 10. listopada 2022. o izdavanju odobrenja za stavljanje u promet lijeka za humanu uporabu „Comirnaty – tozinameran, cjepiva protiv bolesti COVID-19 koje se temelji na mRNK-u (s modificiranim nukleozidima)” na temelju Uredbe (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Odluke C(2020) 9598 (*final*) s naknadnim izmjenama i dopunama te prethodne provedbene odluke zahtijevane tom odlukom;
- Direktivu 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (²) u pogledu lijekova za naprednu terapiju – Prilog I dio IV točka 2.1. zadnja rečenica;
- Direktivu 2009/120/EZ Komisije od 14. rujna 2009. o izmjeni Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu u odnosu na lijekove za naprednu terapiju (³) – prilog koji se odnosi na dio IV točku 2.1. zadnju rečenicu.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: teška povreda članka 8., 11., 26., 54., 58., 59., 86. i sljedećih, 101. i sljedećih, Priloga I, dijela I, dijela III, dijela IV Direktive 2001/83/EZ, članka 3. do 7. i članka 10. a, 12., 14.a Uredbe (EZ) br. 726/2004 (⁴) te Deklaracije Ujedinjenih naroda o ljudskom genomu i ljudskim pravima zaobilaženjem visokih standarda ispitivanja predviđenih za lijekove koji se temelje na genima

- Isključena je primjena odredaba o stavljanju u promet lijekova za naprednu terapiju, iako su dotične stvari koje su deklarirane kao cjepiva protiv zaraznih bolesti zapravo lijekovi za gensku terapiju.

- U svakom slučaju, posebni odbor EMA-e za naprednu terapiju nije uključen u postupak stavljanja u promet koje je nužno samo zbog genetskotehničke strukture i načina djelovanja tvari, neovisno o klasifikaciji kao lijeka za gensku terapiju.
- Povrijeđene su i pretpostavke za stavljanje u promet cjepiva koja se temelje na genetičkoj tehnologiji.
2. Drugi tužbeni razlog: teška povreda članaka 8., 11., 26., 54., 58., 59., 86. i sljedećih, 101. i sljedećih, Prilog I, dijela I, dijela III, dijela IV Direktive 2001/83/EZ, članaka 3. do 7., članaka 10.a, 12., 14., 14.a, 20., 20.a, 25.a, 57., 81., 84.a Uredbe (EZ) br. 726/2004 te članaka 5. i 7. Uredbe (EZ) br. 507/2006 ⁽⁵⁾

Europska komisija preoblikovala je na preporuku Odbora za lijekove za humanu primjenu (CHMP) EMA-e, neovisno o neprovedbi osnovnih studija, prvotno samo uvjetno stavljanje u promet Comirnatyja (BioNTech) u stavljanje u promet koje više nije bilo uvjetno, odnosno u stavljanje u promet bez posebnih uvjeta.

3. Treći tužbeni razlog: povreda Uredbe (EU) br. 536/2014 ⁽⁶⁾

Od 2021. nad cjelokupnim stanovništvom Europske unije proveden je nezakonit farmakološko-genetski i kaznenopravno relevantan eksperiment.

4. Četvrti tužbeni razlog: ništavost pobijanih provedbenih odluka zbog zlouporabe i povrede Uredbe (EZ) br. 507/2006
5. Peti tužbeni razlog: ništavost pobijanih provedbenih odluka zbog teške povrede članaka 168. i 169. UFEU-a te članaka 3., 35. i 38. Povelje EU-a

⁽¹⁾ C(2022)7342 (*final*)

⁽²⁾ SL 2001., L 311, str. 67. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

⁽³⁾ SL 2009., L 242, str. 3. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 59., str. 106.)

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove (SL 2004., L 136, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 31., str. 18.)

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 507/2006 od 29. ožujka 2006. o uvjetnom odobrenju za stavljanje u promet lijekova za humanu primjenu koji su obuhvaćeni Uredbom (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2006., L 92, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 58., str. 126.)

⁽⁶⁾ Uredba (EZ) br. 536/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kliničkim ispitivanjima lijekova za primjenu kod ljudi te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/20/EZ (SL 2014., L 158, str. 1. i ispravak SL 2016., L 311, str. 25.)

Tužba podnesena 3. ožujka 2023. – Insider/EUIPO – Alaj (in Insajderi)

(Predmet T-119/23)

(2023/C 155/83)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Insider LLC (Priština, Republika Kosovo) (zastupnik: M. Ketler, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Florim Alaj (Zug, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije in Insajderi – prijava za registraciju br. 18 255 587

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. prosinca 2022. u predmetu R 1152/2022-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova koji su tužitelju nastali za potrebe postupka pred Općim sudom.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 3. Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povrede postupovnih pravila u vezi s postupkom pred EUIPO-om;
- povreda članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Tužba podnesena 3. ožujka 2023. – UZ/Komisija i ECHA

(Predmet T-121/23)

(2023/C 155/84)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: UZ (zastupnici: H. Estreicher, A. Bartl i M. Escorneboueu, odvjetnici)

Tuženici: Europska komisija, Europska agencija za kemikalije (ECHA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;
- poništi odluku Europske komisije (grow.f.1(2022)9602146) od 21. prosinca 2022., i priloženo ECHA-ino izvješće, o odbijanju zahtjeva udruženja Concawe, koje je djelovalo u ime svojih članova (uključujući tužitelja), da se ponovno razmotri uvrštavanje na popis tvari fenantren kao posebno zabrinjavajuće tvari;
- naloži tuženicima snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Europska komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni time što nije ovlastila ECHA-u da izradi dosje u svrhu preispitivanja uvrštavanja fenantrena na popis predloženih tvari, unatoč činjenici da su i priroda novih informacija i ECHA-ino izvješće upućivali na to da su nove informacije relevantne za preispitivanje.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da su tuženici prekoračili svoje ovlasti i/ili povrijedili članak 59. Uredbe REACH time što su proveli konačnu ponovnu ocjenu uklanjanja fenantrena s popisa, umjesto da su svoju ocjenu ograničili na pitanje jesu li nove informacije pouzdane i relevantne za preispitivanje.

Tužba podnesena 6. ožujka 2023. – Ege İhracatçuları Birliği i dr./Komisija**(Predmet T-122/23)**

(2023/C 155/85)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Ege İhracatçuları Birliği (Konak, Turska), Akdeniz İhracatçuları Birliği (Yenişehir, Turska), İstanbul İhracatçuları Birliği (Yenibosna, Turska), Doğu Karadeniz İhracatçuları Birliği (Ortahisar, Turska), Denizli İhracatçuları Birliği (Pamukkale, Turska), Abaloğlu Balık ve Gıda Ürünleri AŞ (Honaz, Turska), Bağcı Balık Gıda ve Enerji Üretimi Sanayi ve Ticaret AŞ (Köyceğiz, Turska), Ertuğ Balık Üretim Tesisi Gıda ve Tarım İşletmeleri Sanayi ve Ticaret AŞ (Bornova, Turska), Gümüşdoğa Su Ürünleri Üretim İhracat ve İthalat AŞ (Milas, Turska), Kemal Balıkçılık İhracat Limited Şirketi (Sancaktepe, Turska), Kılıç Deniz Ürünleri Üretimi İhracat ve İthalat AŞ (Bodrum, Turska), Kuzuoğlu Su Ürünleri Sanayi ve Ticaret AŞ (Merkez, Turska), Liman Entegre Balıkçılık Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi (Maltepe, Turska), More Su Ürünleri Ticaret AŞ (Bornova, Turska), Ömer Yavuz Balıkçılık Su Ürünleri ve Ticaret Limited Şirketi (Merkez, Turska), Özpekler İnşaat Taahhüt Dayanıklı Tüketim Malları Su Ürünleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi (Merkezefendi, Turska), Premier Kültür Balıkçılığı Yatırım ve Pazarlama AŞ (Maltepe, Turska), Selina Balık İşleme Tesisi İthalat İhracat Ticaret AŞ (Seydikemer, Turska), Uluturhan Balıkçılık Turizm Ticaret Limited Şirketi (Dinar, Turska), Yavuzlar Otomotiv Balıkçılık Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi (Pamukkale, Turska) (zastupnici: G. Coppo i A. Scalini, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2022/2390 od 7. prosinca 2022. o izmjeni konačne kompenzacijske pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) 2021/823 na uvoz određene kalifornijske pastrve podrijetlom iz Turske nakon djelomične privremene revizije u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: pobijana uredba), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom uredbom povređuju članak 1. stavak 1., članak 3. stavak 2. te članci 5. i 7. osnovne uredbe jer Komisija nije provela analizu prijenosa u pogledu subvencije po kilogramu za kupljenu pastrvu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom uredbom povređuje članak 22. stavak 6. osnovne uredbe jer je Komisija primijenila novu metodologiju za utvrđivanje subvencije po kilogramu za kupljenu pastrvu.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom uredbom povređuju članak 1. stavak 1., članak 3. stavak 2. te članci 5. i 7. osnovne uredbe jer je Komisija počinila očite pogreške u izračunu subvencije po kilogramu za kupljenu pastrvu.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom uredbom povređuje članak 22. stavak 6. osnovne uredbe jer je Komisija uključila veliku pastrvu u izračun subvencije po kilogramu za kupljenu pastrvu.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom uredbom povređuje članak 1. stavak 1., članak 3. stavak 2. te članci 5. i 7. osnovne uredbe jer je Komisija uključila veliku pastrvu u izračun subvencije po kilogramu za kupljenu pastrvu.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom uredbom povređuje članak 3. osnovne uredbe jer je Komisija zaključila da se određeni zajmovi ovisni o izvozu koje su privatne banke odobrile društvu Gümüşdoğa trebaju pripisati vladi Turske.

7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom uredbom povređuju članak 5., članak 7. stavak 2. i članak 7. stavak 4. osnovne uredbe jer je Komisija počinila očite pogreške u izračunu subvencijske marže društva Gümüşdoğa.

(¹) SL 2022., L 316, str. 52.

Tužba podnesena 9. ožujka 2023. – VC/EU-OSHA

(Predmet T-126/23)

(2023/C 155/86)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: VC (zastupnici: J. Rodríguez Cárcamo i S. Centeno Huerta, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za sigurnost i zdravlje na radu (EU-OSHA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 263. UFEU-a, u cijelosti poništi Odluku 2023/01 od 18. siječnja 2023., privremenog izvršnog direktora agencije EU-OSHA o isključenju iz sudjelovanja u postupcima javne nabave, potporama, nagradama, dodjelama i financijskim instrumentima obuhvaćenima općim proračunom EU-a i postupcima javne nabave obuhvaćenima EDF-om na osnovi Uredbe Vijeća (EU) 2018/1877 (¹),
- podredno, u skladu s člankom 261. UFEU-a i člankom 143. stavkom 9. Uredbe Vijeća 2018/1046 (²) („Financijska uredba”) zamijeni mjeru isključenja novčanom kaznom i/ili da poništi članak 4. pobijane odluke o mjeri objave,
- agenciji EU-OSHA naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 106. stavka 2. Uredbe 966/2012 (³), nakon izmjene Uredbom 2015/1929 (⁴) (u daljnjem tekstu: Financijska uredba primjenjiva od siječnja 2016.)², u vezi s pravom na djelotvoran pravni lijek iz članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, s vrijednosti vladavine prava iz članka 19. stavka 1. UEU-a, s načelom lojalne suradnje, utvrđenim u članku 4. stavku 3. UEU-a i s člankom 325. stavkom 1. UFEU-a. Navodi se da pobijana odluka nije poštovala odluku o prekidu koju je donijelo nadležno nacionalno tijelo.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 106. stavka 7. točke (a) Financijske uredbe primjenjive od siječnja 2016. (istovjetan članku 136. stavku 6. točki (a) Financijske uredbe) i na bitnim pogreškama u ocjeni. Navodi se da je odgovorni dužnosnik, zbog bitnih pogrešaka u ocjeni, smatrao da mjere ispravljanja koje je donio tužitelj nisu bile dovoljne da se ne bi primijenila mjera isključenja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi odredba članka 106. stavaka 3. i 7. točaka (a) i (d) Financijske uredbe primjenjive od siječnja 2016. u vezi s načelom proporcionalnosti jer je odgovorni dužnosnik počinio bitne pogreške u ocjeni.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 140. stavka 1. Financijske uredbe (istovjetan članku 106. stavku 16. Financijske uredbe primjenjive od siječnja 2016.), članka 140. stavka 2. točke (b) Financijske uredbe (istovjetan članku 106. stavku 17. točki (b) Financijske uredbe primjenjive od siječnja 2016.) i članka 136. stavka 3. Financijske uredbe jer odluka o objavi nije obrazložena.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 106. stavka 13. točke (a) Financijske uredbe primjenjive od siječnja 2016. Navodi se da odgovorni dužnosnik nije smatrao da novčana kazna može zamijeniti odluku o isključenju, zbog čega treba poništiti odluku jer je nedostatno obrazložena. U svakom slučaju, od Općeg suda se zahtijeva da, ako ne odluči u cijelosti poništiti pobijanu odluku, zamijeni mjeru isključenja sankcijom koja je razumna s obzirom na okolnosti slučaja, u skladu s člankom 261. UFEU-a i člankom 143. stavkom 9. Financijske uredbe.

(¹) Uredba Vijeća (EU) 2018/1877 od 26. studenoga 2018. o financijskoj uredbi koja se primjenjuje na 11. europski razvojni fond i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) 2015/323 (SL 2018., L 307, str. 1.)

(²) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1.)

(³) Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL 2012., L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.)

(⁴) Uredba (EU, Euratom) 2015/1929 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. listopada 2015. o izmjeni Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2015., L 286, str. 1.)

Tužba podnesena 9. ožujka 2023. – eClear/Komisija

(Predmet T-127/23)

(2023/C 155/87)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: eClear AG (Berlin, Njemačka) (zastupnik: R. Thomas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi prešutno odbijanje od 4. siječnja 2023. tužiteljeva zahtjeva za pristup Komisijinim dokumentima od 14. rujna 2022. – broj dokumenta GESTDEM 2022/5489 –, kojim je zahtijevao pristup svim odlukama o obvezujućoj tarifnoj informaciji od 2004.;

— naloži snošenje troškova tuženiku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda čl. 2. st. 1. Uredbe 1049/2001 (¹)

— Tražene odluke o obvezujućoj tarifnoj informaciji dokumenti su u smislu Uredbe 1049/2001.

— Komisija u svojoj odluci o prvom zahtjevu nije uzela u obzir da su joj u prošlosti pisanim putem dostavljene odluke o obvezujućoj tarifnoj informaciji, koje su sve obuhvaćene pojmom dokumenta iz Uredbe 1049/2001.

- Komisija pogrešno polazi od toga da nevaljane odluke o obvezujućoj tarifnoj informaciji, kojima javnost više ne može pristupiti internetskim putem, nisu dokumenti u smislu Uredbe 1049/2001. Baze podataka za obvezujuće tarifne informacije u cjelini su dokument koji se može učiniti dostupnim tužitelju.
- U skladu sa sudskom praksom Suda, i pojedinačne odluke o obvezujućoj tarifnoj informaciji su dokumenti u smislu Uredbe jer im službenici Unije mogu pristupiti pomoću alata koji im stoje na raspolaganju.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda čl. 42. Povelje o temeljnim pravima

- Ako se zbog strukture baze podataka za odluke o obvezujućoj tarifnoj informaciji nevaljane odluke ne bi mogle više smatrati obuhvaćene pojmom dokumenta iz Uredbe 1049/2001, to bi činilo povredu čl. 42. Povelje o temeljnim pravima i Komisija se ne bi mogla na nju oslanjati.
- Valjane odluke o obvezujućoj tarifnoj informaciji, dostupne u bazi podataka, nesumnjivo su dokumenti u smislu Uredbe 1049/2001.
- Ako bi stvarne radnje – u ovom slučaju programiranje baze podataka – neke institucije Unije dovele do toga da su određeni dokumenti isključeni iz područja primjene Uredbe 1049/2001, time bi se zadiralo u pravo na pristup dokumentima institucija. Zadiranje se mora ispitati s obzirom na čl. 52. st. 1. Povelje o temeljnim pravima.
- U ovom slučaju nije očito na kojim bi se zakonskim temeljima dopustilo Komisiji da iz područja primjene Povelje o temeljnim pravima isključi odluke o obvezujućoj tarifnoj informaciji nakon isteka roka njihove valjanosti.
- Nadalje, nije očito ni koji se privatni ili javni interesi u smislu čl. 15. st. 3. podst. 2. UFEU-a štite zadiranjem u čl. 42. Povelje o temeljnim pravima.

(¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16.)

Tužba podnesena 9. ožujka 2023. – Meta Platforms Ireland/Europski odbor za zaštitu podataka

(Predmet T-128/23)

(2023/C 155/88)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Meta Platforms Ireland Ltd (Dublin, Irska) (zastupnici: H.-G. Kamann, F. Louis, M. Braun i A. Vallery, odvjetnici, P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan i D. Breatnach, *Solicitors*, D. McGrath, E. Egan McGrath i H. Godfrey, *Barristers*)

Tuženik: Europski odbor za zaštitu podataka (EOZP)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi obvezujuću odluku EOZP-a 4/2022 o sporu koji je pokrenuo Irish SA protiv Meta Platforms Ireland Limited i njegove Instagram službe (čl. 65. GDPR-a) donesenu 5. prosinca 2022. u cijelosti ili, podredno, u relevantnim dijelovima, i
- naloži tuženiku da snosi troškove postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je EOZP prekoračio svoju nadležnost prema članku 65. GDPR-a.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je EOZP povrijedio članak 6. stavak 1. točku (b) GDPR-a preuskim tumačenjem koncepta ugovorne nužnosti i primjenom tog pogrešnog pravnog standarda temeljnog na pogrešnom tumačenju uvjeta korištenja društva Meta Ireland.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je EOZP povrijedio pravo na dobru upravu kako je sadržano u članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima EU.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je EOZP nije djelovao kao nepristrano tijelo.
5. Peti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je EOZP povrijedio članak 83. GDPR-a i različita temeljna načela koja uređuju određivanje novčanih kazni prema GDPR-u.

Tužba podnesena 9. ožujka 2023. – Meta Platforms Ireland/Europski odbor za zaštitu podataka**(Predmet T-129/23)**

(2023/C 155/89)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Meta Platforms Ireland Ltd (Dublin, Irska) (zastupnici: H. Kamann, F. Louis, M. Braun i A. Vallery, odvjetnici, P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan i D. Breatnach, *Solicitors*, D. McGrath, E. Egan McGrath i H. Godfrey, *Barristers*)

Tuženik: Europski odbor za zaštitu podataka (EOZP)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi obvezujuću odluku EOZP-a 3/2022 o sporu koji je pokrenuo Irish SA protiv Meta Platforms Ireland Limited i njegove Facebook službe (čl. 65. GDPR-a) donesenu 5. prosinca 2022. u cijelosti ili, podredno, u relevantnim dijelovima, i
- naloži tuženiku da snosi troškove postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je EOZP prekoračio svoju nadležnost prema članku 65. GDPR-a.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je EOZP povrijedio članak 6. stavak 1. točku (b) GDPR-a preuskim tumačenjem koncepta ugovorne nužnosti i primjenom tog pogrešnog pravnog standarda temeljnog na pogrešnom tumačenju uvjeta korištenja društva Meta Ireland.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je EOZP povrijedio pravo na dobru upravu kako je sadržano u članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima EU.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je EOZP nije djelovao kao nepristrano tijelo.

5. Peti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je EOZP povrijedio članak 83. GDPR-a i različita temeljna načela koja uređuju određivanje novčanih kazni prema GDPR-u.

Tužba podnesena 10. ožujka 2023. – Nike Innovate/EUIPO – Puma (FOOTWARE)

(Predmet T-130/23)

(2023/C 155/90)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Nike Innovate CV (Beaverton, Oregon, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: J.-C. Rebling, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Puma SE (Herzogenaurach, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije FOOTWARE – žig Europske unije br. 18 035 847

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašenje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. siječnja 2023. u predmetu R 2173/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- potvrdi odluku Odjela za poništaje EUIPO-a o zadržavanju registracije u cijelosti;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi

- žalbeno vijeće je povrijedilo i pogrešno primijenilo članak 59. stavak 1. točku (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer je pogrešno protumačilo prirodu prikladnog obilježja koje može biti obuhvaćeno tom odredbom;
- žalbeno vijeće je povrijedilo i pogrešno primijenilo članak 59. stavak 1. točku (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer nije ispitalo različite načine na koje će se žig percipirati u odnosu na širok spektar pojedinačne robe i usluga obuhvaćenih registracijom;
- žalbeno vijeće je povrijedilo i pogrešno primijenilo članak 59. stavak 1. točku (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer nije ispravno razmotrilo kako će se žig percipirati u odnosu na robu od strane različitih skupina potrošača s različitim poznavanjem engleskog jezika i kako bi to lingvističko razumijevanje utjecalo na njihovu percepciju žiga;
- žalbeno vijeće je pogrešno primijenilo članak 95. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća i povrijedilo članak 27. stavak 4. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;

— žalbeno vijeće je povrijedilo članak 95. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Rješenje Općeg suda od 9. ožujka 2023. – Aitana/EUIPO

(Predmet T-355/22) ⁽¹⁾

(2023/C 155/91)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 303, 8. 8. 2022.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR